Nr. 153 Środa 7 Lipca 1880 Rok 70.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 złr., półrocznie 8 złr. kwartalnie 4 złr., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje [illegible]

[illegible] inseraty obliczają się po 7 centów [illegible] po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu [illegible] 4, Rue Clément 4.

Zaproszenie do przedpłaty

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi półrocznie w miejscu od (1 lipca do końca grudnia) 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Z powodu grożącego wystąpienia księgosuszu na pograniczu rossyjskiem wzdłuż granicy tutejszej, zarządza się w myśl §. 3 ust. z dnia 29 lutego b. r. dz. u. p. 37 zamknięcie granicy powiatów: **brodzkiego, zbarazkiego, skałackiego, husiatyńskiego** i **borszczowskiego**. Do skutecznego przestrzegania tego nakazu przeznacza się asystencyę wojskową. Zakazuje się wzdłuż wspomnionej granicy przypuszczania z Rossyi do kraju bydła rogatego, owiec i kóz (wyjąwszy owiec i kóz, które przez zakład kontumacyjny w Podwołoczyskach będą wprowadzone koleją żelazną i pochodzą z głębi Rossyi), produktów zwierzęcych i przedmiotów w §. 1 powołanej ustawy poszczególnionych. Wedle postanowienia §. 6 wymienionej ustawy ustanowionym został 20 kilometrowy okręg zarazy, do którego wcielone zostały następujące miejscowości powiatu brodzkiego: Baryłów z przysiółkami, Uwin ze Stasinem, Mikołajów ze Sterkowcami, Strzemilcze, Zawidcze, Batyjów, Rudenko ruskie, Rudenko lackie, Chmielno, Kustyn, Łopatyn, Laszków, Hrycowola z Nowostawcami, Smarzów, Romanówka, Szczurowice, Grzymałówka, Leszniów, Komorówka, Korszów, Sznyrów, Klekotów, Koniuszków, Bielawce, Piaski, Bołdury, Berlin, Lahodów, Ponikowica, Hołoskowice, Suchodoły, Gaje smoleńskie, Smólno, Brody, Jazłowczyk, Folwarki małe, Folwarki wielkie, Starobrody, Dytkowce, Gaje dytkowieckie, Buczyna, Suchowola, Gaje starobrodzkie, Ponikwa, Hucisko brodzkie, Litowisko, Malewiska, Czernica, Boratyn, Nakwasza, Tetylkowce, Popowce, Dudyn, Niemiacz, Podkamień, Pańkowce, Palikrowy, Styberówka, Wierzbowczyk, Szyszkowce, Markopol, Ratyszcze, Podbereżce, Jaśniszcze, Kutyszcze, Panasówka, Zagórze z Nizkowcami, Seretec, Załoźce, Czystopady, Reniów, Werteska, Gontowa, Milno i Blich. W tych miejscowościach ściśle przestrzegane być mają postanowienia §§. 12, 14 i 27 ustawy z dnia 29 lutego i rozporządzenia ministeryalnego z 12 kwietnia r. 1880 dz. ust. p. 37 i 38. Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów dnia 3 lipca 1880.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 lipca.

Wewnętrzna polityka austryacka zajmuje dość żywo prasę zagraniczną nawet w porze obfitującej w sprawy i wypadki, które, jak np. sprawa konferencyi berlińskiej i zatargi między państwem a kościołem na Zachodzie, mają ogólne, europejskie znaczenie. Zagranica zajmowała się konstytucyjnem przekształceniem Austryi od samego początku, ale dawniej przeważała ciekawość, obecnie zaś, gdy wypadki ostatnie na półwyspie bałkańskim wytknęły Austryi wielką misyę cywilizacyjną i polityczną na Wschodzie, z ciekawością łączy się po większej części interes, co przebija z tonu artykułów zagranicznych. Nie są to już przedmiotowe informacye, któreby wystarczały zupełnie ciekawości, lecz formalna krytyka polityczna pisana z różnych stanowisk, stosownie do stosunku, w jakim pojedyńcze państwa do Austryi zostają. Inaczej traktuje wewnętrzne sprawy Austryi prasa niemiecka, życząca sobie jak najpomyślniejszego ich rozwiązania, inaczej organa gladstonowskie, które jeszcze nie przyłączyły się do zwrotu wykonanego tak nagle wobec Austryi przez ich mistrza politycznego, lecz ciągle mniej lub więcej nieżyczliwie zapatrują się na wszystko, co Austryę przypomina. Przedmiotowo traktuje sprawy austryackie prasa francuzka, która zrobiła znaczny postęp w swoich informacyach i dziś nie z lekceważącą ignorancyą, jak za czasów napoleońskich, lecz już ze znajomością rzeczy rozbiera obce sprawy.

Pominąwszy kilka organów zagranicznych, którym Austrya od roku 1878 jest solą w oku i które życzą sobie gorąco, aby wewnętrzne walki konstytucyjne ubezwładniły monarchię na zewnątrz, cała zresztą prasa zagraniczna życzliwie i korzystnie wyraża się o wewnętrznych sprawach Austryi. Zewsząd odzywa się zdanie, że stosunki wewnętrzne w Austryi znacznie się ustaliły w ostatnich latach, że dziś już nawet przesilenie nietylko gabinetowe lecz i parlamentarne nie wystawia państwa na wstrząśnienia, nie rozbudza namiętności rasowych między narodowościami w takim stopniu jak w pierwszych latach okresu konstytucyjnego. Co najwięcej imponuje zagranicy, to owe niezachwiane nigdy i niczem uczucia dynastyczne, które zastępują Austryi zupełnie jednolitość narodowa, które pojedyncze kraje państwa mimo odrębnego charakteru niemal każdego z nich łączy w jedną całość polityczną tak silnie i trwale, jak gdyby istniała austryacko-węgierska lub austryacka narodowość. Największe praktyczne znaczenie przypisać należy głosom prasy niemieckiej, która bardzo jest tkliwą na wszystko co niemieckie, a chociaż słyszy tyle narzekań z Wiednia i tyle bajek o ucisku narodowości niemieckiej, mimo to stanowczo usprawiedliwia hr. Taaffego i w postępowaniu jego dotąd nie widzi nic niezgodnego z konstytucyjnym rozwojem Austryi lub z temi wymaganiami, jakie stawiać może i musi żywioł niemiecki, jako najwyżej rozwinięty czynnik polityczny państwa. *Nordd. Allg. Ztg.* już kilka razy szyderczo zbyła narzekania wiedeńskiej prasy opozycyjnej a teraz po świeżem uzupełnieniu gabinetu niemniej wyrozumiale traktuje całą sytuacyę. Jej wiedeński korespondent oddał nawet zasłużone uznanie talentowi i taktowi politycznemu nowego ministra skarbu, dr. Dunajewskiego, a redakcya powtórzyła to wszystko bez żadnych zastrzeżeń, chociaż nigdy nie grzeszy korzystnemi uprzedzeniami dla mężów stanu z polskiem nazwiskiem i polskiej narodowości.

Kiedy Austrya weszła na tory życia konstytucyjnego, zagranica, wi-

NOWELIŚCI

(Dokończenie.)

Wśród wesołego gwaru obiadu, wśród grona poetów i artystów, zebranych trochę zewsząd, z sercem nieco gwałtownem, zmiennem, cygańskiem, wzrok autorki padł może na jedno czoło bledsze od innych, na jedną postać zagadkową, smutną, lub kapryśną, lekkomyślną, uroczą a prawie dziecinną, i napisała nieśmiertelne a ukryte dzieje artystów i dzieci: *Sława* i *Dwa trzewiczki*.

Psy lubi Ouida namiętnie, kłóci się o nie z władzą municypalną, polemizuje z policyą w *Gazzeta d'Italia* i daje wolne pomieszkanie i 600 franków człowiekowi, który ją codziennie prowadzi na spacer. Kiedyś w śmiertelnej chorobie pies *Pan* pilnował jej nieodstępnie, z wiernością większą niż ludzką, bo psią, więc będzie pisać o psach, o artystach i o dzieciach, i cały świat płakać będzie nad kilkunastoma stronami powiastki: *Nello i Patrache*. Oto wpływ miejscowości, ludzi i zwierząt, wśród których żyje, słońca, które jej świeci, kwiatów, muzyki, całego otoczenia. Wszystko to uderzyło w serce otwarte, na wskroś przeniknięte poezyą wszechrzeczy, smutkiem życia a weselem przyrody, pełne miłości dla wszystkiego, co wielkie myślą i natchnieniem, a małe, słabe, bezbronne i wydziedziczone losem...

Mówiąc o dziełach Ouidy, zupełnie wykluczamy wielkie powieści; bo te jej się nie udają wcale. Jest ich wiele z pewną tendencyą do studyów filozoficznych i do psychologii — do rozwiązania pewnych problematów socyalnych, których powieść rozwiązać nie może, jeżeli ma być piękną; bo musiałaby być fotograficznym obrazem życia, a życie, o ile wiemy, nie rozwiązuje socyalnej zagadki. Powieści jak *Na zimowych leżach*, *Pascarel*, *Przyjaźń* — czytają się z niesmakiem — jest w nich zapewne wiele ducha obserwacyi, ale zbyt zaprawnego goryczą — jakoż dzieła te nie stanowią wielkości autorki. Prawdziwym owocem jej szczerych natchnień, dziełem jej serca, łez, cierpień i zachwytów, jest kilkanaście powiastek, krótkich, gorących, pełnych niewysłowionej poezyi.

Ouida jest, rzec można, twórcą zupełnie nowego rodzaju w literaturze powieściowej — noweli. O ile nam wiadomo, nowela w właściwem znaczeniu i w dzisiejszej formie, t. j obraz sam w sobie zupełnie skończony pewnego okresu wypadków, pełne studyum charakteru ludzkiego rozwiązanie jednego problematu duszy i serca, oddanie mikrokosmu pełnego organicznej całości, wyrobiła się doskonale dopiero w ostatnich latach. Nowela wprawdzie jest może najstarożytniejszą formą opowieści, i nim Boccacio uczynił ją słynną, miała cały szereg autentów we Włoszech, a znalazła wielu zwolenników we Francyi, że wspomnimy tylko o nowelach Ludwika XI i królowej Nawarry — ale to nie są nowele w dzisiejszem znaczeniu — są to raczej opowiadania urywkowe, bez całości i bez obrobienia artystycznego, bez pretensyi do przedstawienia charakterów, zwykłe anegdoty, których artystyczna surowość najlepiej się tem tłomaczy, iż mogły służyć jako materyał niemal nietknięty późniejszym poetom, jak np. Szekspirowi. Pomiędzy kilkutomowemi powieściami Dickensa i Balzaka można znaleść krótkie powiastki, zbliżone do dzisiejszych nowelek, Tschokke używał tej formy do rozwinięcia różnych swoich filozoficznych zagadnień — Clauren za kanwę do tematów sentymentalnej zmysłowości, Irwing do fantastycznych szkiców, ale dopiero od niedawna nowela przeszła w powszechne użycie; stanowi wybitny rodzaj, odrębną formę w literaturze, z którą się liczyć trzeba. Równocześnie prawie piszą w Anglii Ouida, w Hiszpanii Caballero, w Niemczech Paweł Heyse, w Ameryce Bret Harte, w tym rodzaju może najbardziej doskonały, w Czechach Swietla, u nas Sienkiewicz (Litwos) i kilku innych mniej znanych.

Że talent tak różnorodnych pisarzy wybrał sobie jedną formę, to dowodzi, że nowela odpowiada pewnym, nowym wymaganiom smaku. Wielkie rozwinięcie pojęć estetycznych wyradza wielkie lenistwo — nieraz najwięksi miłośnicy pięknej literatury czytają mało, urywkowo, i tylko to, co im się podoba — podniebienie mamy coraz bardziej zepsute; trzeba nam coś bardzo doskonałego, wytwornego, a przecież zarazem pełnego prawdy i świeżości, aby nas zająć naprawdę. Nowela swą delikatnością dogadza sybarytom, smakoszom literackim, których teraz coraz więcej. Prawdziwy znawca, Brillat Savarin literacki, rzadko bywa uczciwie głodny, trzeba mu delikatnych *hors d'oeuvre*. Odrzuca kilkutomową powieść, bierze do ręki nowelę, która go zajmie, wzruszy, zabawi, zanim będzie miał czas nad nią — zasnąć.

Trudno wyobrazić sobie coś bardziej delikatnego, bardziej misternego, niż nowoczesne nowele. Przyszły na świat późno, biorą sukcesyę po mnóstwie pierwszorzędnych pisarzach — posługują się językiem zupełnie wyrobionym, bogatym i nad wyraz wzorzystym. Język żyjących narodów powszechnie wzbogacił się mnóstwem nowych zwrotów, stał się tak giętkim, że możliwą rzeczą jest wiele powiedzieć w kilku słowach, szeroki obraz nagiąć do ciasnych ram — odlewać najsubtelniejsze kształty i cyzelować jak w bronzie. Nie dziwimy się zamiłowaniu nowelistów w krótkich przestrzeniach; są to ludzie myślący, bogaci w treść głębszą, mający wdzięczny materyał w nadzwyczaj wydoskonalonym języku. Skąpi są jak prawdziwi milionerzy — ale zdawało nam się zawsze, że w miarę jak myśl się rozwija, słów powinno ubywać, że skąpstwo w wyrażeniach jest do pewnego stopnia oznaką bogactwa myśli. Nowele takie, jakie wychodzą z pod pióra Ouidy, Bret-Harte, Heysego, Sienkiewicza, ściśle opisujące to, co się wiąże z treścią, rysujące w kilku słowach charakter, krajobraz; obiegające świat lotem ptaka, są przeto prawdziwem arcydziełem — może ostatniem słowem powieści.

Ciekawą jest rzeczą, jak obok tej wykwintnej delikatności formy treść noweli bywa prosta, nawet szorstka, nawet gminna. Prawda, że wyrafinowany smak i przesyt idą zawsze obok siebie. Dziś i czytelnik i pisarz ogląda się za nowemi tematami — zmęczyły go salony Balzaka, zaczynają męczyć galernicy, złodzieje, kobiety upadłe, któremi go częstują Hugo, Zola i inni. Ztąd ogólna tendencya do szukania nowych wzorów. Nieznane lub nowe światy, Rosya, Ameryka stają się modne — rzucił się na nie tłum powieściopisarzy i eksploatuje je jak może. Może świat chciałby już odetchnąć w prostocie i prawdzie.

I tu nowela odpowiada wymaganiom czytającej publiczności. Prawie wszyscy noweliści opuścili dawne tory, szukając nowych ścieżek. Posługują się najprościejszym żywiołem — przyroda, lud, dziecko, artysta, często pies wierny, oto tło i bohaterowie noweli. Jest w tem wszystkiem tęsknota, pragnienie może, aby raz dotknąć się samego źródła piękna i prawdy; jest więcej jeszcze, bo pragnienie sprawiedliwości. W tem uczuciu równości, w tem ujmowaniu się za wydziedziczonymi, nowela staje się wyrazem nowych dążności i idei; ściele im drogę tam, gdzie nie trafi głębsze słowo myśliciela.

Żadną formą literacką pogardzać nie trzeba. Najczęściej pojawienie się takiej lub owej formy nie jest rzeczą obojętną, lecz stoi w związku z ogólną historyą myśli ludzkiej. Krótki przegląd niektórych celniejszych noweli Ouidy wystarczy, aby wskazać, jak się pojawiły na czasie, w chwili przesytu, ogólnego pożądania prostoty i gorących pragnień, aby to co złe i niesprawiedliwe, znikło na ziemi.

dząc nieprzejednany antagonizm między żywiołem niemieckim a słowiańskim, uważała system parlamentarny w Wiedniu za niemożliwy. Rzeczywiście rzecz się tak przedstawiała, dopóki Czesi stali na stanowisku skrajnego federalizmu i obalenie całej konstytucyi uważali za pierwszy warunek swojego uczestnictwa w życiu parlamentarnem. Dziś jednak zaszła zmiana zupełna, której bliżej wskazywać nie potrzeba wobec faktu, że dr. Rieger zasiada na ławie poselskiej w Radzie państwa i złożył tam przepisane przyrzeczenie. Jak w pierwszych latach po ugodzie z Węgrami nie brakło w Wiedniu polityków, którzy marzyli o obaleniu dualizmu, tak i dziś w Pradze nie braknie może wytrwałych zwolenników dawnego systemu, mianowicie artykułów fundamentalnych. Są to już jednak tylko resztki dawnej armii, ani liczbą ani wpływem nie imponujące. Konstytucyjny system zrobił u hr. Taaffego ogromny postęp, gdyż potworzyły się stronnictwa parlamentarne, w których narodowość nie odgrywa roli wyłącznej ani nawet głównej. Prawica jest dziś stronnictwem politycznem zdolnem do rządzenia, a nie jak dawniej konglomeratem narodowości, które tylko w negacyi szły zgodnie z sobą, a na dodatni program nigdy się nie zdobyły.

Sprawy sejmowe.

(Ustawa drogowa).

(§) Komisya drogowa przygotowała już sprawozdanie (sprawozdawca p. J. Męciński) z przekazanych sobie trzech projektów, mianowicie projektu Wydziału krajowego, wniosku p. Abrahamowicza zawierającego zupełną ustawę drogową i wniosku p. Jaworskiego o dojazdach kolejowych.

Pierwsze dwa projekty traktują o jednym przedmiocie, trzeci zaś jest z natury rzeczy pokrewny ustawie drogowej i stanowi niejako jej część integralną. Z tego powodu komisya objęła jednem sprawozdaniem wszystkie trzy wnioski.

Projekt ustawy drogowej przez Wydział krajowy na tegorocznej sesyi wniesiony, nie różni się od projektu, nad którym Sejm rozprawiał już 15 i 16 października 1878. Wówczas po długiej i wyczerpującej rozprawie ogólnej Sejm większością 101 głosów przyjął projekt Wydziału krajowego za podstawę obrad szczegółowych, które jednak dla braku czasu odbyć się nie mogły.

Tegoroczna komisya drogowa, której przekazany został projekt Wydziału krajowego, znalazła się prawie w tym samym składzie jak w r. 1878. Skład ten ułatwiał komisyi zadanie, gdyż opinie starły się już dawno i wytworzyła się pewna jednolitość w poglądach. Komisya mogła, nie przeprowadzając już nawet nowych rozpraw w swojem łonie, wnieść do Izby projekt Wydziału krajowego, ale nie czyni tego z ważnych powodów i zaleca Sejmowi odroczenie całej sprawy.

Wyjątkowe a przykre okoliczności — mówi komisya — w jakich się obecnie kraj nasz znajduje, sprzeciwiają się uchwaleniu ustawy drogowej zwłaszcza wobec faktu, że w roku przyszłym wchodzi w wykonanie nowa ustawa o podatku gruntowym, która nowych ciężarów przysporzy krajowi. Komisya także i na to zwróciła uwagę swoją, że w proponowanej ustawie obok rodziny podatek stanowi podstawę prestacyi, że zatem znajomość tej podstawy podatkowej jest niezbędnie potrzebną do uchwalenia nowej ustawy drogowej. Od tej podstawy bowiem zależy oznaczenie wysokości dodatku przy drogach powiatowych i obliczenie potrzebnej prestacyi pieniężnej przy drogach gminnych. Zresztą komisya mniema, że lata wyjątkowo złe lub takie, w których przeprowadzać się mają ważne reformy podatkowe zmieniające ogólną cyfrę podatku przez kraj opłacanego, nie są w ogóle stosowną porą do wprowadzenia w życie tak ważnej ustawy jak drogowa.

Z uwagi jednak, że w obecnie obowiązującej ustawie znajdują się luki i postanowienia utrudniające rozwój dróg, że zaradzenie złemu stanowi bodaj w części jest pożądane, komisya zapowiada, że jeszcze na bieżącej sesyi przedstawi Izbie projekty nowel stosownych.

Tak samo rzecz się ma z projektem ustawy drogowej opracowanym przez p. Abrahamowicza, którego postanowienia oparte są także na dodatku do podatków. Przytem jednak zaznacza komisya, że nie mogłaby zalecić Sejmowi projektu p. Abrahamowicza nawet w takim razie, gdyby chwilowe złe stosunki ekonomiczne i nieznajomość ogólnej cyfry podatkowej nie stały na przeszkodzie.

W sprawie projektu p. Jaworskiego o publicznych dojazdach kolejowych, komisya jest zdania, że jest on pożyteczny i powinien być uchwalony. Dziś w kraju naszym główną arteryę komunikacyjną stanowią bezsprzecznie koleje żelazne. Możność więc dostania się do kolei w każdej porze roku jest rzeczą wielkiej wagi i znaczenia. To też we wszystkich ustawach proponowanych mieściły się postanowienia potrzebne w tej mierze a przekonanie, że koleje żelazne powinny się także przyczyniać do budowy i utrzymania dróg dojazdowych, było tak powszechne, że na jakichkolwiek podstawach ogólnych opierały się ustawy, których tyle w ostatnim dziesiątku lat wchodziło do Sejmu, w każdej znajdowało się postanowienie pociągające koleje żelazne do pewnych datków na drogi dojazdowe.

Ustawa proponowana przez p. Jaworskiego pociąga koleje żelazne do kontrybuowania na rzecz dróg dojazdowych w jednej trzeciej części całych kosztów a że dotąd one niczem się nie przyczyniały ani do budowy, ani do utrzymania takich dróg, przeto przybywa krajowi zupełnie nowe źródło dochodów drogowych. Również pociągnięci być mają do dróg dojazdowych właściciele kopalń, kamieniołomów i innych fabrycznych przedsiębiorstw, z których to źródeł na mocy obecnie obowiązującej ustawy, fundusz drogowy nie otrzymywał żadnych dochodów.

W projektowanej ustawie są dostatecznie zastrzeżone prawa władz autonomicznych. Do nich bowiem należeć ma tak decyzya o potrzebie dojazdu jak i budowa i zarząd zarówno pod względem technicznym jak i administracyjnym.

W końcu wyraża komisya drogowa przekonanie, że obowiązki wypływające z przyjęcia tej ustawy nie przeciążą kraju a w każdym razie korzyści ztąd osiągnięte o wiele przewyższą poniesione koszta.

Uzupełniając te ogólne uwagi komisyi o dojazdach kolejowych przytaczamy ważniejsze postanowienia z przedłożonego Sejmowi do uchwalenia projektu ustawy.

Dojazdami kolejowemi w ogólności są drogi publiczne łączące dworce i stacye kolei żelaznej z najbliższemi drogami państwowemi krajowemi lub powiatowemi, jako też z najbliższemi miastami i miasteczkami. Place przed dworcami i stacyami przeznaczone dla ruchu osób i wozów, równie jak rampy kolejowe łączące place te z dojazdami nie stanowią części dojazdów kolejowych.

Budowa publicznych dojazdów kolejowych wykonana będzie w drodze konkurencyi, o ile obowiązek ten na mocy koncesyi kolejowej lub specyalnego tytułu prawnego nie ciąży na przedsiębiorstwie kolejowem lub innej fizycznej albo moralnej osobie. Do tej konkurencyi należą: a) przedsiębiorstwa kolejowe, b) powiaty polityczne, przez które dojazdy kolejowe przechodzą, c) gminy i obszary dworskie, w których obrębie dojazdy kolejowe są położone, d) właściciele kopalni, kamieniołomów i innych wyłącznie fabrycznych przedsiębiorstw w miarę korzyści odnoszonych z dojazdów kolejowych. Koszta budowy, równie jak koszta zakupna gruntów i wszelkie inne odszkodowania ponoszą strony konkurujące w następującym stosunku: 1) Jedną trzecią część wszelkich kosztów ponosi przedsiębiorstwo kolejowe, 2) drugą trzecią część ponoszą powiaty, przez które dojazdy przechodzą, 3) dalszą trzecią część rozkłada się w sposób następujący: A) Rada powiatowa oznacza w granicach obowiązującej ustawy drogowej prestacye gmin i obszarów dworskich do dojazdów kolejowych. Prestacye te w żadnym razie nie mogą przewyższać $^1/_6$ kosztów budowy dojazdu w obrębie gminy katastralnej. B) Wydział powiatowy w porozumieniu z polityczną władzą powiatową winien się starać o doprowadzenie dobrowolnej ugody ze stronami konkurującemi, wymienionemi powyżej pod d), oznaczającej stosunek, w jakim mają się przyczyniać do kosztów dróg dojazdowych i sposób uiszczania tej konkurencyi. Jeżeliby ugoda nie doszła do skutku, orzeka Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a w braku takiego porozumienia ministerstwo spraw wewnętrznych wspólnie z ministerstwem handlu. Tak samo postąpić należy przy oznaczeniu sposobu uiszczania konkurencyi przypadającej na przedsiębiorstwa kolejowe. C) Koszta niepokryte przez strony konkurujące ponosi fundusz krajowy.

O potrzebie budowy nowych dojazdów, o przełożeniu lub rekonstrukcyi już istniejących dojazdów, oraz o ich kierunku orzeka na wniosek Rady powiatowej albo na wniosek Wydziału krajowego c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a w braku takiego porozumienia Ministerstwo spraw wewnętrznych wspólnie z Ministerstwem handlu.

Do kosztów utrzymania dojazdów kolejowych uznanych za potrzebne mają się przyczyniać strony konkurujące w stosunku i pod warunkami wskazanemi powyżej co do budowy, jeżeli z powodu koncesyi kolejowej lub specyalnego tytułu prawnego obowiązek ten nie ciąży na przedsiębiorstwie kolejowem lub innej fizycznej albo moralnej osobie.

Wszelkie należytości stron konkurujących będą w razie potrzeby na żądanie Wydziału krajowego ściągane w drodze egzekucyi politycznej.

Wydział krajowy prowadzi cały techniczny i administracyjny zarząd przy budowie i konserwacyi dróg dojazdowych. Za zgodą wydziału powiatowego i przyzwoleniem Wydziału krajowego może przedsiębiorstwo kolejowe przyjąć na siebie budowę i konserwacyę dojazdów i otrzyma w tym celu przypadającą należytość konkurencyjną od stron do tego obowiązanych. Jeżeliby Wydział powiatowy budowy albo konserwacyi dojazdu nie prowadził odpowiednio lub z należytą oszczędnością, przysłużać będzie Wydziałowi krajowemu prawo objęcia tak budowy jak i konserwacyi drogi dojazdowej w bezpośredni zarząd, z czego zdać należy sprawę na najbliższej sesyi sejmowej. Jeżeliby dojazd kolejowy przechodził przez dwa lub więcej powiatów, natenczas w razie sprzeczności uchwał Rad powiatowych, orzeka Wydział krajowy.

W wypadkach, w których projektowana ustawa nie zawiera odmiennych postanowień, obowiązują przepisy ogólnej ustawy drogowej, zwłaszcza o naczelnym nadzorze Wydziału krajowego, kompetencyi władz autonomicznych i o prawie nadzoru władz politycznych.

Koszta budowy i utrzymania dojazdów kolejowych niesłużących do publicznego użytku ponoszą jedynie strony interesowane.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z parlamentu angielskiego).

Na posiedzeniu parlamentu angielskiego w d. 1 b. m. załatwiono ostatecznie kwestyę przysięgi członków parlamentu. Gladstone wniósł znaną swą rezolucyę, żądając, aby została wziętą pod obrady przed przejściem do porządku dziennego. Ze strony konserwatywnej starano się uchylić rezolucyę, albowiem stwarza ona niebezpieczny precedens, naruszając prawidła Izby tym sposobem, iż jedna i ta sama sprawa pojawia się dwa razy w ciągu jednej sesyi. Wniosek *premiera* powinien właściwie opiewać na obalenie poprzedniej rezolucyi, według której Bradlaugh został wykluczony z Izby, która wzbroniła mu złożyć przysięgę albo oświadczenie zastępujące przysięgę, w formie zaś przedłożonej jest ten wniosek — zdaniem Gorsta — rzeczą niesłychaną i sprzeciwia się regulaminowi Izby.

Gladstone odwołał się do prezesa Izby, który oświadczył, że obie rezolucye różnią się od siebie w zasadzie i nie ma powodu, dla którego Izba miałaby się sprzeciwiać przedłożonemu wnioskowi. Po przyjęciu zmiany porządku dziennego, powstał Gladstone celem uzasadnienia swej rezolucyi. W mowie bardzo umiarkowanej podniósł, że rząd musi dbać o godność Izby, ale cel ten nie zostanie z pewnością osiągnięty, jeżeli Izba wsadza do więzienia członka parlamentu tylko na to, ażeby go nazajutrz wypuścić bez usprawiedliwienia, albo też bez wyrażenia ubolewania z powodu zaszłej pomyłki. Co do jurysdykcyi Izby mowca czem więcej zastanawia się nad tą kwestyą, tem bardziej przychodzi do przekonania, że Izba nie posiada takiej jurysdykcyi. Rezolucya z 22 czerwca zawdzięcza swe powstanie nieporozumieniu; dzisiejszy wniosek mowcy chroni Izbę od powtórzenia się kłopotów, których nie zdołali zażegnać nawet sami ich autorowie. Izba ma poprostu zastanowić się nad kwestyą, czy słuszną jest rzeczą osobie należycie wybranej a zgłaszającej się do złożenia przysięgi w formie przez ustawę przepisanej, przeszkadzać w zajęciu miejsca w Izbie.

Odpowiedział na to kanclerz poprzedniego konserwatywnego gabinetu *sir* Northcote: Gladstone stara się odpowiedzialność za obecną sytuacyę zwalić na opozycyę, na co mowca zgodzić się nie może. Rezolucya obecnie Izbie przedłożona obala faktycznie rezolucyę z 22 czerwca. Jeżeli ta rezolucya zostanie przyjętą, pan Bradlaugh przypuszczony do złożenia przysięgi a następnie sądownie za to ścigany, to powstaną z tego dziesięćkroć większe trudności. Izba nie jest kompetentną załatwiać sprawy przez rezolucye i może jeszcze z tego powodu wejść w kolizyę z sądami. Obalenie poprzedniej rezolucyi byłoby dla Izby rzeczą upokarzającą i niebezpieczną, cała ta sprawa musi być załatwioną w drodze ustawodawstwa. Mowca proponuje tedy zapowiedzianą poprawkę, poczem oświadcza, że tu nie chodzi o to, czy Bradlaugh jest ateuszem, czy nie, ale raczej o to, czy legalnie jest on uprawniony do zajęcia miejsca w parlamencie. Jeżeli ustawa nie jest jasną, to nie można uczynić nic lepszego, jak zgodzić się na zrobioną propozycyę i przekonać narod, że słuszność została wymierzoną. Czy członkowie wskazujący na ustawodawstwo, byliby może gotowi przyjąć bez opozycyi *bill* dozwalający przypuszczenie pana Bradlaugha? (Nie! Nie!) W takim razie nie działałaby Izba roztropnie, powierzając się przewódzcom, których rada nie mogłaby wydobyć Izby z przykrego położenia.

Cross, minister spraw wewnętrznych pod Beaconsfieldem, oświadczył, że nie chce mięszać się do praw wyborców ale natomiast musi przypomnieć, że wyborcy mogą wybierać tylko takie osoby, które mają prawo wybieralności, a dalej, że żaden wybrany członek nie może zasiadać w Izbie bez złożenia przysięgi albo też oświadczenia zastępującego przysięgę. Zachodzi tedy pytanie, czy Bradlaugh może złożyć przysięgę? Mowca sam jest zdania, że nie może tego uczynić. Rząd powinien był w tej mierze przedłożyć wniosek; jakikolwiek będzie wynik rezolucyi, kwestya sama nie zostanie przez nią rozwiązaną. Należy bezwarunkowo wstąpić na drogę ustawodawczą, bo rezolucya może Izbę tylko narazić na starcie z sądami.

O godzinie 2 po północy przystąpiła Izba do głosowania; poprawka, wniesiona przez naczelnika opozycyi, została odrzuconą 303 głosami przeciw 249. Sullivan (*homerulerzysta*) wniósł następnie poprawkę, ażeby rezolucya Gladstona, według której członkowie parlamentu mogą składać oświadczenia zamiast przysięgi, obowiązywała tylko na przyszłość i nie działała wstecz. Bez dyskusyi odrzucono tę poprawkę 274 głosami przeciw 236, poczem bez głosowania przyjęto rezolucyę ministeryalną i na wniosek Gladstona wcielono ją do regulaminu Izby. Sprawa Bratlaugha jest tedy stanowczo załatwioną, bo na mocy rezolucyi Gladstona może on złożyć teraz oświadczenie zamiast przysięgi i zająć miejsce w Izbie.

(Głosy angielskie o wypędzeniu Jezuitów).

Prasa zagraniczna nie umiała sobie dotąd zdać należycie sprawy z doniosłości dekretów 29 marca. Pomiędzy innemi prasa angielska widziała w nich tylko krok oportunizmu wątpliwej może natury, który jednak, jakkolwiek pożądany z protestanckiego punktu widzenia, dla Francyi mógł się okazać tylko szkodliwym. Dopiero protesty wysokich urzędników przeciw dekretom i wzbranianie się znacznej ich części od przyłożenia ręki do wykonania wspomnianych dekretów otworzyło oczy dziennikom angielskim. Za granicą miano zawsze bardzo wysokie wyobrażenie o urzędnikach francuskich, to też niemałą sensacyę zrobiła wiadomość, że ci poważni mężowie woleli rzucić pod nogi swoją dymisyę rządowi, niż pomagać mu w dziele, które się sprzeciwia ich sumieniu. Krok taki zdaniem tych dzienników francuski minister sprawiedliwości powinien był wziąć sobie do serca. „Ale czegoż, pisze *Standard*, można się spodziewać po ministrze sprawiedliwości, który z trybuny wygłosił apologię Dantona? Przeszłość męża, który w Francyi ma pod sobą departament sprawiedliwości, nie przedstawiałaby u nas dostatecznych zasług, aby mu powierzyć godność, jaką piastuje. Można niekiedy uwzględnić młodość i brak doświadczenia, aby uniewinnić nieroztropne wybryki, ale wobec słów wypowiedzianych przez p. Cazota nie ma takich łagodzących okoliczności.“ Widzimy, powiada *Standard*, że partya republikańska tchnie głęboką nienawiścią przeciw kościołowi i że republika zdecydowała się stanowczo na istną wojnę krzyżową przeciw duchowieństwu. Przechodząc do zastosowania dekretów, pisze dosłownie wspomniany dziennik: „Nieszczęsny to przypadek, że termin wyznaczony do wypędzenia nieautoryzowanych kongregacyj schodzi się z amnestyą dla komunardów. Nie potrzeba doprawdy lubować się w antytezach, aby zwrócić uwagę na to, że właśnie w chwili, w której Jezuici opuszczali ziemię francuską, ludzie najburzliwsi, najmniej skrupulatni, najgwałtowniejsi, przekraczają granicę wracając do ojczyzny. Wypędzenie Jezuitów i ułaskawienie komunardów, uważane nawet z osobna, byłyby krokami godnemi potępienia, ale schodząc się, składają się na potworność oburzającą w najwyższym stopniu. P. Gambetta pochwala ostracyzm jednych, a rehabilitacyę drugich. Rezultat tego jest taki, że wszyscy którzy nie są nieprzyjaciołmi ale przyjaciołmi duchowieństwa, chcąc nie chcąc, muszą nienawidzieć republikę. Czy godnem jest męża stanu, pragnącego zasłużyć na to miano, przedłużać we Francyi te walki religijne i społeczne, które są źródłem jej nieszczęść? Klęski roku 1870 połączyły głosy wszystkich Francuzów w jeden okrzyk patryotyczny i z pewnością duchowieństwo dowiodło tego, że nikomu nie ustępuje w patryotyzmie. Ale Gambetta, jakkolwiek tak troskliwy o wielkość swojego kraju, zdaje się w sposób nierozumny pracować nad przedłużeniem ery niezgód“. *Standard* przychodzi w końcu do tej konkluzyi, że zastosowanie dekretów było najstraszniejszym ciosem, jaki jeszcze można było zadać republice. „Sądzę, że republika zrobiła głupstwo, tak się odzywali do mnie szczerzy republikanie, którzy

mi dzisiaj złożyli wizytę. Ale według mojego zdania jest to czemś więcej niż głupstwem. Potrzeba było czegoś więcej niż głupoty ze strony rządu, aby umożliwić na ulicach Paryża wznoszenie okrzyków: „Niech żyją Jezuici!"

Zagranicą nie spodziewano się widocznie tego, aby rząd posunął swoją nieroztropność aż do egzekucyi dekretów, które ogłosił. Sceny, które się odegrały podczas tej egzekucyi, musiały na każdym obecnym zrobić bardzo przykre wrażenie. Prasa zagraniczna nie może ochłonąć ze zdziwienia. „Kto był świadkiem scen, które się odegrały na ulicy *de Sevres*, powiada paryski korespondent *Timesa*, nie może w żaden sposób uwierzyć, aby rząd chciał i mógł we wszystkich zakątkach Francyi drażnić uczucie publiczne, wystawiać na próbę drażliwość narodu francuskiego i wywoływać wszędzie niemy ale nieprzerwany protest przeciw krokom, uważanym za repressyę niczem nieumotywowaną i tyranię niczem nieusprawiedliwioną. To dziwne a smutne widowisko należało podać do publicznej wiadomości, gdyż niepodobna milczeniem dopomagać do egzekucyi dekretów, które muszą być szkodliwemi tak dla ich autorów jak i dla kraju".

Paryski korespondent *Timesa* wskazawszy, w jaki sposób rząd mógł się był zabrać do Jezuitów, tak się wyraża: „Czego przedowszystkiem nie powinien był rząd dopuścić w kraju, który się mieni oświeconym i liberalnym, to owej poniżającej sceny, której bohaterami byli komisarze wyłamujący bramy, wybijający okna, zohydzający ustawę, w imieniu której działali i obrażający to, czego żaden rząd nie ma prawa naruszać, to jest uszanowanie dla legalności. Nikt nie byłby uwierzył, że w kraju tak dbałym o formę, rząd, aby się przypodobać motłochowi i pozyskać dla siebie mowców ulicznych, zechciał posunąć się do wywalania drzwi, do wyłamywania krat żelaznych z okien. „Jest w tem coś nie francuskiego", powiedział ktoś do mnie w tłumie, i takie wrażenie zdawali się odnosić wszyscy ci, którzy byli świadkami tej sceny." *Pall Mall Gazette*, której nie można posądzać o sympatye dla Jezuitów, powiada: „W kraju przeważa zdanie, że rząd francuski byłby daleko lepiej zrobił, gdyby z pomiędzy starych rupieci nie był wyciągał owych ustaw przeciw kongregacyom duchownym i gdyby był uciekł się do mniej gwałtownych środków przeciw zakonom. Błąd polityki, jaką właśnie zainaugurował, polega na tem, że rząd wywołuje stan rzeczy, któremu powinien był zapobiedz, to jest, że rozdwaja naród na dwa nieprzejednane obozy. *Morning Post* powiada: „Po za plecami gabinetu Freycineta istnieje władza, która go zrobiła głuchym na rady zdrowego rozumu, nawet wtenczas, gdy ten głośno przemawiał — a władzą tą jest potężna i ciągle wzrastająca fala demokracyi jakobińskiej." *Daily Telegr.* dziwi się, że przykład księcia Bismarcka nie posłużył za lekcyę p. Freycinetowi. „P. Bismarck rozpoczął walkę z kościołem, mając po swojej stronie wszelkie korzyści: aureolę zdobywcy, potęgę wielkiego państwa, pomoc ludności protestanckiej, a mimo to musiał zawiesić większą część ustaw Falka, obecnie zaś chodzi mu tylko o to, aby parlament pozwolił mu zawiesić je zupełnie. Czy pan Freycinet spodziewa się tryumfów na polu, na którem p. Bismarck doznał klęski?"

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Czudec, w powiecie rzeszowskim 150 zł. zapomogi na budowę szkoły, gminie Bohorodczany stare 100 zł. zasiłku na budowę cerkwi, a gminie Harklowa w powiecie jasielskim 50 zł. na budowę szkoły.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innemi: wnioski w sprawie założenia we Lwowie szkoły garncarskiej; w sprawie nominacyi dyrektora szkoły wydziałowej żeńskiej, w sprawie reorganizacyi czynności magistratu, oraz w sprawie obsadzenia trzech posad nauczycieli przy szkole miejskiej imienia Czackiego i posady archiwisty miejskiego.

— **Na walne zgromadzenie** towarzystwa pedagogicznego, które się w tym roku odbędzie w Drohobyczu dnia 21, 22 i 23 lipca zapisało się w terminie oznaczonym znacznie nad 500 uczestników i dlatego z powodu trudności w umieszczeniu większej liczby gości zarząd główny towarzystwa pedagogicznego z przykrością zniewolony się widział zamknąć dalsze wpisy, i w porozumieniu z komitetem miejscowym drohobyckim postanowił nie przyjmować dalszych zgłoszeń.

— **W Akademii umiejętności** odbyło się dnia 1 lipca posiedzenie komisyi fizyograficznej pod przewodnictwem profesora dra Kuczyńskiego. Przewodniczący, zawiadamiając o sprawach bieżących od ostatniego posiedzenia, odczytał prośbę redakcyi pisma *Botanisches Centralblatt* o udzielanie jej botanicznych publikacyj komisyi, tudzież wspomniał o wiadomości nadesłanej przez p. A. Drohomirecką o gradzie dnia 6 czerwca b. r. w okolicy Białego Kamienia. Następnie przedstawił budżet i program prac komisyi na rok bieżący, ułożone przez komitet administracyjny. Prof. dr. Alth zdał sprawę z pracy nadesłanej przez dra Trejdosiewicza o porfirze w Królestwie Polskiem, a przewodniczący wspomniał o pracach nadesłanych od ostatniego posiedzenia, jako to: p. Bąkowskiego „Mięczaki zebrane w roku 1879 w okolicy Rzeszowa", dra Jachny „Chrząszcz z Kotowej Woli", prof. Kotuli „Wykaz roślin z okolic Przemyśla". Wszystkie te prace zostaną umieszczone w sprawozdaniach komisyi. Przewodniczący podał następnie wiadomość o darach otrzymanych od ostatniego posiedzenia, jako to: od p. Bieniasza rośliny z okolic Łańcuta; od p. Rembielińskiego, za pośrednictwem prof. Wagi, rośliny obcokrajowe, nabyte w Kairze; od dra A. Wierzejskiego mszywioły z ogrodu botanicznego i Dębników, ryby i pasożyty rybie i ptasie z Janowa; od zarządów kopalń w Bochni, Wieliczce i Jaworznie okazy geologiczne z tychże kopalń; od p. Żeleńskiego skamielina z Kotlic w okolicy Kielc; od p. Pająka za pośrednictwem dra Wierzejskiego skamieliny z Brodeł; od p. Tekielskiego minerały i skamieliny ze Szczakowy; od ks. Mudraka 24 okazów łupku ze Skopowa z rybami skamieniałemi; od p. Schreitera szyszka i drzewo skamieniałe w soli spiżowej z Komory Keler w Wieliczce; od dra Władysława Sciborowskiego ząb mamuta, wykopany w Krakowie; od p. Libana ammonit z Krzemionek za pośrednictwem p. Boehma; za pośrednictwem p. G. Ossowskiego ammonit z Muikowa od p. Szybalskiego; czaszka skamieniała wołu i minerały z Krzeszowic od Zarządu dóbr krzeszowickich, tudzież meteoryty, które spadły koło Pułtuska w roku 1868 od p. Czaputowicza. Od badaczów, którzy z polecenia komisyi zajmowali się fauną i florą krajową w r. 1879, otrzymała komisya: rośliny przemyskie od prof. Kotuli; zbiór błonkówek i chrząszczów od p. Stobieckiego. Następnie odczytał przewodniczący prośbę p. J. A. Knappa o zasiłek na podróż do Kijowa, w celu zebrania materyałów potrzebnych do wydania pozostałego w rękopiśmie po Antonim Andrzejowskim dzieła: *Enumeratio plantarum in Ucraina etc.* Dr. Wierzejski zdał sprawę z badań przeprowadzonych przez siebie w roku zeszłym nad chorobą ryb w stawie Janowskim. Nakoniec na wniosek przewodniczącego uznano potrzebę przybrania dwóch nowych członków.

— **Sędziwy biskup** budziejowicki, ks. Irsik, objeżdżając w tych dniach dyecezyę, spadł z powozem z wysokości kilku sążni. Powóz i konie zostały uszkodzone, woźnica skaleczony biskup zaś chwilowo tylko utracił mowę w skutek wstrząśnienia i przestrachu.

— **Pojedynek.** Telegram z Paryża donosi: Pomiędzy redaktorem dziennika *Union*, Godlenskim (może Godlewskim?) a redaktorem czasopisma *Justice* Kamilem Pelletanem (synem Eugeniusza) odbył się pojedynek na szpady. Pelletan otrzymał od przeciwnika pchnięcie w nogę.

— **Orkan,** który się srożył w okolicy Marchegg w sobotę wieczorem, na stacyi kolei państwowej Schönfeld-Lassee porwał szesnaście wagonów ze straszliwą chyżością w kierunku Marchegg. Zdołano je na szczęście zatrzymać przed tą stacyą.

— **W okropny sposób** odebrał sobie w tych dniach życie pewien robotnik na stacyi kolejowej w Lehrte pod Magdeburgiem. Przez wązkie drzwiczki wsunął się na palenisko lokomotywy, którą ogrzewano właśnie i spalił się tam na rozżarzonych węglach. Wątpliwości nie ulega, że biedny ten człowiek tylko w przystępie obłąkania mógł się narazić na straszne cierpienia, jakie znieść musiał, nim śmierć go od nich uwolniła.

— **Napad rozbójniczy.** We wsi Zsuppa na Węgrzech zeszłej niedzieli w nocy wtargnęli do dworu pod nieobecność właściciela p. Molnara dwaj rabusie i pogróżkami zmusili panią Molnar do wydania im wszystkiej gotówki i kosztowności, jakie się znajdowały w domu. Zdawało się, że poprzestaną na tem i dadzą pokój mieszkańcom; tymczasem jeden z łotrów już na odchodnem obrócił się we drzwiach i strzelił z pistoletu do pani domu, którą ranił w głowę. Już na drugi dzień przychwycono opryszków, a byli nimi, ku niemałemu zdumieniu całej okolicy, nauczyciel ludowy i syn plebana z sąsiedniej wsi.

(*r*) **Grób Montyona.** Przez kilka dni w dziennikach paryskich odzywały się protestacye i skargi, że zamknięto dla publiczności mały kościółek *Saint-Julien-le-Pauvre* w okolicach dawnego szpitalika Hôtel Dieu. Kościółek ten jest to jeden z najdawniejszych budynków Paryża i bardzo ciekawy zabytek architektury romańskiej. Jakiś uczony, uzyskawszy pozwolenie zwiedzenia tego kościółka podał do dzienników wiadomość, że znalazł w nim statuę Montyona z jednej strony, a z drugiej w znacznej odległości kamień wskazujący jakoby miejsce, gdzie spoczywają zwłoki tego dobroczyńcy ubogich. Na zapytanie, czy ciało spoczywa pod tym nagrobkiem, czy pod statuą, oprowadzający gościa zakrystyan odpowiedział: „Ani tu, ani tam, bo oto jego trumna, pokryta czarnem suknem." Naturalne to sprawozdanie wywołało ze wszystkich stron głośne protestacye i wyrzuty przeciw akademii francuskiej i dyrekcyi dobroczynności o takie zaniedbanie, nieuszanowanie i niewdzięczność! Ale pokazało się, że te okrzyki były niesłuszne. W roku 1838 staraniem akademii francuskiej zwłoki Montyona zostały umieszczone w jednej sali starego szpitala Hotel-Dieu, który został jak wiadomo, rozebrany i z ziemią zrównany. W nowym przygotowuje się nowe pomieszczenie dla tych szanownych zwłok i nowa statua, bo ta dawna zupełnie jest zniszczoną i nim to wszystko będzie gotowe, złożono tymczasowo trumnę w starym kościółku. Dlatego właśnie zamknięto go czasowo.

— **Na język japoński** przełożone zostało nareszcie całe Pismo św. staraniem angielskiego towarzystwa biblijnego, z którego to powodu gmina chrześciańska w stolicy Japonii, Tokii, obchodziła uroczyście dzień 19 kwietnia. Wielokrotnie już dawniej usiłowano dokonać takiego przekładu, nigdy jednak zamiar ten nie przyszedł do skutku w zupełności. I tak n. p. wiadomo, że katoliccy misyonarze, którzy po roku 1549 przybyli do Japonii i z wielką gorliwością pracowali nad rozszerzeniem w tym kraju chrześciaństwa aż do roku 1587, w którym wydany został wrogi usiłowaniom ich edykt w Tyeyasu — przełożyli Ojcze nasz, Wierzę i Dziesięcioro przykazań, oraz ustępy z Pisma świętego, po edykcie owym wszakże zaginęła ta ich praca bez śladu. Rząd japoński ówczesny postarał się o to, ażeby zniszczyć wszystkie odpisy tych przekładów. W nowszych czasach Guitzlaff w roku 1838 przełożył i ogłosił drukiem w Singapur ewangelię św. Jana, lecz i z tego przekładu, jak się zdaje, ani jeden egzemplarz nie dostał się do Japonii. Następnie niejaki dr. Williams przetłómaczył księgę Genezis i jedną z czterech ewangelij, te przekłady jednak nie dostały się nawet pod prasę, spaliły się bowiem jeszcze w manuskrypcie roku 1867. Nareszcie dr. Bettelheim, rodem Węgier a lekarz z powołania, który zostawał w służbie tak zwanej misyi morskiej, bawiąc po roku 1846 w różnych okolicach państwa Japońskiego, przełożył Nowy Testament w narzeczu wysp Luczu, zniechęcony jednak nieprzyjazną postawą ówczesnego rządu w obec nauki chrześciańskiej, nie próbował nawet publikować swej pracy i w roku 1854 opuścił Japonię. Najnowszy zupełny i poprawny przekład Pisma św. na język japoński dokonany został przez kilku misyonarzy angielskich i amerykańskich pod kierownictwem dr. Verbecka i przy pomocy japońskiego konwertyty nazwiskiem Okuno.

(*r*) **Nowy wynalazek Edisona.** Jest to właściwie mówiąc, tylko najświeższe zastosowanie jego telefonu. Dyrekcya dziennika *Times* zaprowadziła drut łączący dwa aparaty, pierwszy umieszczony w Izbie niższej przy którym znajduje się reporter dyktujący w otwór telefonu, a drugi w drukarni *Timesa* przy uchu zecera, który zaraz składa to co usłyszy, i to za pomocą machiny dozwalającej składać dwieście wierszy na godzinę, kiedy zwyczajny dobry zecer zaledwie może złożyć pięćdziesiąt. To urządzenie, na którem *Times* zyskuje przeszło dwie godziny czasu, pozwala mu zamieszczać *in extenso* mowy miane w ostatnich chwilach, które dotąd mógł tylko podawać w bardzo skróconej treści. Jeżeli zecer nie zrozumie dobrze jakiego zdania, może natychmiast zażądać od reportera, aby to zdanie powtórzył, jak równie skoro złożył to, co usłyszał, może dać znać, że czeka na dalsze wyrazy, poruszając dzwonek, znajdujący się na drugim końcu druta.

(*r*) **Biurko Jeffersona,** na którem napisaną została deklaracya niezawisłości Stanów Zjednoczonych, ma być wkrótce umieszczone w bibliotece wydziału administracyjnego w Washington, gdzie już znajduje się oryginalny rękopism *Deklaracyi*. P. Robert Winchrop ofiarował prezydentowi Stanów Zjednoczonych to biurko mahoniowe, w imieniu dzieci zmarłego Józefa Coolidga z Bostonu, któremu darował je sam Jefferson, napisawszy na niem własną ręką: „Tomasz Jefferson ofiaruje to biurko Józefowi Coolidgo na pamiątkę swojej przyjaźni. Zostało ono zrobione według rysunku Jeffersona przez Bew Kandala, stolarza z Filadelfii, z którym mieszkał razem za przybyciem do Filadelfii w maju 1776 r., i na tem biurku napisał deklaracyę niezawisłości. Polityka tak jak religia ma swoje zabobony, które z czasem nabierają coraz większej siły i mogą kiedyś nadać urojoną wartość tej pamiątce, z powodu związku jaki zachodzi między tem biurkiem i wielkę ustawa naszej niepodległości".

— **Maszyna do szycia w Afryce.** W sprawozdaniu z misyj katolickich w południowej Afryce opowiada jeden z misyonarzy, że pogański król Matabelen Leo Bengula, jest bardzo misyonarzom przychylny i że właśnie misyonarze zajęci są naprawą jego powozu, za co przyrzekł im dać kawał ziemi. „Pewnego razu, opowiada dalej misyonarz, odwiedził mnie król i zobaczył moją maszynę do szycia, a kiedy zacząłem szyć, cieszył się bardzo nad tem sztucznem narzędziem. Nie mówił jednakże nic i odszedł. Atoli na drugi dzień, gdy brat Hedeley poszedł do jego wozowni, aby dalej około reparacyi powozu pracować, zażądał, aby przyszedł do niego krótki gruby człowiek z maszyną, mieszkający może o ćwierć mili od niego. Gdyśmy przybyli, król siedział w wielkiem krześle swojem i oczekiwał nas z niecierpliwością. Na zapytanie, co mam mu uszyć, żądał, abym mu uszył trzy worki do prochu. Pomimo, że w tym czasie udzielał kupcom europejskim posłuchania, musiałem zaraz szyć, pokrajałem tedy płótno i wprawiłem w bieg maszynę. Król zaczął przebierać nogami, jak gdyby szył, ledwo jeden szew skończyłem, chciał go zobaczyć. „O jak pięknie" wykrzyknął i „jak prędko." Przywołał potem jedną ze swych żon, aby oglądała to cudowne dzieło; ta przycupnęła przy maszynie i dopóki szyłem, śmiała się z całego serca. Król nie mógł wyjść z podziwu. „Co za cuda działają ci Anglicy", mówił, a jednakże muszą tak jak i my umierać. Po skończonej pracy częstowano nas piwem i pieczenią."

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ankieta naftowa.

II.

Drugie posiedzenie ankiety zwołanej w celu obmyślenia śradków ku podniesieniu przemysłu naftowego w kraju odbyło się pozawczoraj po południu. Pzewodniczył JE. p. Namiestnik hr. Alfred Potocki. Obecni byli: JE. Ludwik hr. Wodzicki, marszałek kraj. JW. p. wiceprezydent Zaleski, pp. Ignacy Łukasiewicz, dr. Mikołaj Fedorowicz, dr. Kajetan Orlecki, Leon Syroczyński, Edward Dzwonkowski, Majewski, dyrektor banku „Union" Ziffer, Henryk Wachtl, Jan Spławiński, Józef Wernicki, Dyonizy Kułaczkowski, Adolf Dobrzyński.

Przewodniczący wezwał komitet ściślejszy, wybrany z łona ankiety, aby zdał sprawę z tych obrad co do formy, w jakiej asocyacya producentów ma przyjść do skutku i co do warunków, pod jakiemi bank „*Union*" przystąpić zamyśla do tego towarzystwa.

Dyrektor p. Ziffer zabrał głos i zdał z powyższych kwestyj sprawę. Ogólny import oleju skalnego do monarchii austro-węgierskiej wynosi okrągło 1,900.000 centnarów cłowych, a licząc centnar po 9 zł., reprezentuje to wartość pieniężną 17 milionów. Galicya produkuje 300.000 centnarów cłowych oleju skalnego, co zatrzymując powyższe ceny produktu przedstawia kapitał 2,700.000 zł. Komitet ściślejszy przyszedł do przekonania:

1. że galicyjska industrya naftowa ze względu na swe warunki produkcyi i na istniejące cła ochronne może stanąć do konkurencyi z produktem amerykańskim a ewentualnie pokryć własnym produktem całkowicie potrzebę Austryi-Węgier, ponieważ nie ulega żadnej wątpliwości, że kraj nasz posiada nieprzebrane pokłady nafty i że produkt tutejszy w jakości nie ustępuje zagranicznemu;

2. jako pierwszy warunek przysporzenia produktowi krajowemu większego niż dotychczas odbytu, uznał komitet za konieczne uregulowanie taryfy przewozu kolejowego, a na dowód tej potrzeby dość jest nadmienić, że obecnie koszta przewozu amerykańskiego oleju skalnego z któregokolwiek składu portowego w Ameryce do samego Wiednia równają się zupełnie kosztom transportu tego produktu z Borysławia do Wiednia.

3. Istniejące obecnie stosunki industryi naftowej w kraju nie dają nadziei, by rozwój tej gałęzi przemysłu mógł wzróść do tego stopnia, aby jak to w ustępie pierwszym nadmieniono, Galicya mogła z czasem pokrywać całą konsumcyę nafty w Austryi. Brak kapitału, brak inteligencyi u większej części producentów, trudność dla niekrajowców wżycia się w stosunki kraju i niepewność stosunków prawnych w posiadaniu własności, są to czynniki, które szybkiemu rozwojowi industryi naftowej w kraju stoją na przeszkodzie.

4. Komitet przyszedł przeto do przekonania, że pomyślny rozwój tej gałęzi przemysłu może być osiągnięty tylko przy pomocy całego kraju, który zresztą nie posiada bogatszych źródeł pomocniczych. Najodpowiedniejszym środkiem do podniesienia industryi naftowej w kraju byłoby założenie instytutu krajowego, któryby w drodze emisyi procentujących się obligacyj stopniowo nabywał przestrzenie i odpowiednie do eksploatacyi objekty i przez racyonalne prowadzenie tej industryi stanął jako wzór na czele tego przemysłu w kraju. Dla instytutu takiego należałoby pozyskać przedewszystkiem takie osobistości, któreby obznajomione były dokładnie z rzeczą i stosunkami krajowemi i któreby instytutowi ofiarowały swe dobre

usługi i wiadomości na praktyce oparte i tym sposobem ułatwiły jego zadanie.

5. Aby jednak, mając na oku dane okoliczności — przysporzyć na razie przemysłowi naftowemu w kraju środków, które by a) otworzyły nafcie galicyjskiej większe pole odbytu, a względnie zabezpieczyły krajowemu produktowi korzystniejsze ceny na wielkich targach austryackich; i b) podwyższyły kapitał obrotowy niezamożnych właścicieli źródeł naftowych a tym sposobem z jednej strony podniosły siłę produkcyjną, z drugiej zaś ochroniły producentów od konieczności pozbywania się produktu bez względu na każdoczesną konjunkturę targową — przyjmuje na siebie bank *Union* udzielanie zaliczek na produkt naftowy (*Belehnung des Produktes*) i sprzedaż tegoż w drodze komisowej pod t mi warunkami, jakie są w zwyczaju przy innych większych artykułach składowych (*Stapel-artikel*) a które dla każdego producenta będą przystępnemi.

Sprawozdawca proponuje następnie, by zawiązać stały komitet egzekucyjny, którego zadaniem byłoby wprowadzić w życie wszystkie powyższe środki, mające służyć do podniesienia przemysłu naftowego w kraju, i w tym celu utrzymywać ciągły kontakt między producentami i bankiem *Union* lub którymkolwiek innym bankiem.

Bardzo korzystnem byłoby dla kraju, gdyby można dla przemysłu naftowego pozyskać kilka renomowanych w Wiedniu firm kupieckich, posiadających znaczne zasoby materyalne, któreby związały się w towarzystwo komandytowe i weszły z komitetem egzekucyjnym w bliższe układy co do sposobu, w jaki mogłyby producentom nafty przyjść w pomoc kapitałem i zapewnić produktowi temu pomyślną konjunkturę na targu wiedeńskim. Towarzystwo takie samo urządzićby się mogło odpowiednio w kraju i zająć się eksploatacyą oleju skalnego. Jednem z zadań komitetu egzekucyjnego byłoby także działać na drodze publicystyki zachęcająco na rzecz industryi naftowej, obznajamiać szerszą publiczność z stosunkami produkcyi i handlu naftą i zainteresować zagranicę dla tej gałęzi przemysłu krajowego. Że ten czynnik jest bardzo ważnym, dowodzi okoliczność, iż Ameryka zaprowadzeniem marki z godłem (*Standartmarken*) pozyskała dla siebie teren handlowy, choć towar nasz niezaopatrzony w markę jest lepszy od zagranicznego. Dla dobrej sprawy propaganda w dziennikach zapewnione ma powodzenie ważnym i będzie czynnikiem podniesienia industryi naftowej w kraju.

JE. p. Namiestnik dodaje, że rzeczą komitetu tego będzie także wygotować projekt przyszłego instytutu krajowego dla przemysłu naftowego i przedłożyć go Wydziałowi a względnie Sejmowi krajowemu.

P. Spławiński twierdzi, iż tak długo nie możemy mówić o środkach ku podniesieniu przemysłu naftowego, i o sposobie, w jaki możnaby dla tej produkcyi pozyskać kapitały, dopokąd nie ma pewności, czy nafta będzie regalem rządowem, lub czy produkt ten wyjęty zostanie z pod prawa wyłączności państwowej?

P. Dzwonkowski odpiera, iż rozwiązanie tego pytania nie może być przedmiotem dyskusyi obecnej ankiety, której zadaniem jest obmyśleć tylko środki ku podniesieniu samej produkcyi naftowej.

P. prezydent Zaleski podnosi, że właśnie komitet, który się ma wybrać, powinien w swój program wciągnąć także kwestyę uregulowania stosunków prawnych przemysłu naftowego i wejść w tej mierze w kontakt z władzami rządowemi.

P. dr. Orlecki uważa nazwę „komitet egzekucyjny“ za niewłaściwą, gdyż wyraz ten zdaje się wskazywać, jakoby po za tym organem wykonawczym znachodziło się jeszcze ciało inne, reprezentujące władzę.

Po przemówieniu w tym przedmiocie pp. dr. Fedorowicza i Dzwonkowskiego przyjmuje zgromadzenie na wniosek p. Ed. Ziffera nazwę: „komitet czynny“ (*Actionscomité*).

P. prezydent Zaleski wyjaśnia, że stanowisko komitetu będzie zupełnie niezawisłem, że komitet bierze na się niejako „*officium boni viri*“ i bez mandatu od producentów lub kogokolwiek innego, z własnej inicyatywy stawia sobie za zadanie, dźwignąć krajowy przemysł naftowy przez przysporzenie mu środków, które ankieta uznała za właściwe.

JE. hr. Marszałek wnosi, by ankieta przystąpiła zaraz do wyboru takiego komitetu i proponuje jako członków: p. p. 1. Ziffera, 2. Majewskiego, 3. dr. Fedorowicza, 4. dr. Zyblikiewicza, 5. Łukasiewicza, 6. Dzwonkowskiego, 7. Wernickiego, i 8. Strzelbickiego, sekr. kr. Dyr. skarbu. Oprócz tych 8 członków mają należeć do składu komitetu jako stali członkowie: jeden reprezentant rządu i kraju, którym jednak wolno w razie przeszkody dać się zastąpić.

P. Kułaczkowski nie zgadza się z listą proponowaną, albowiem nie widzi na niej reprezentowanej Galicyi wschodniej.

J. Eks. p. Marszałek odpiera, iż komitet nie będzie się zajmował interesami lokalnemi, lecz potrzebą ogółu, że będzie obmyślał i przysparzał środków, któreby zarówno służyć mogły Galicyi wschodniej jak i zachodniej w celu podniesienia górnictwa naftowego. Zresztą pozostawia komitetowi wolność kompletowania się wedle potrzeby.

P. Spławiński zwraca uwagę zgromadzenia, iż zadanie komitetu wymaga nieustającej czynności; wybrani zaś członkowie przebywają przeważnie po za Lwowem, nie będą przeto mogli być tak czynnymi, jakby sobie życzyć należało, a częsta ich nieobecność paraliżowałaby tylko działalność komitetu; wnosi przeto, by wybierać do komitetu takie osobistości, które stale we Lwowie przebywają.

JE. p. Marszałek uznaje słuszność tej uwagi, przedstawia jednak, iż w skład komitetu muszą przedewszystkiem wejść osobistości, które bezpośredni mają interes w podniesieniu przemysłu naftowego, a tymi są sami producenci i przemysłowcy, którzy zazwyczaj mieszkają na prowincyi, a we Lwowie chwilowo tylko przebywają. Aby komitet nieprzerywał swych czynności i w ciągłym zostawał kontakcie z publicznością, by interesenci mogli każdej chwili odnieść się do niego o wyjaśnienia, poradę lub pomoc, proponuje mowca, aby komitet utrzymywał stałe bióro we Lwowie, któreby było centralnym punktem i źródłem informacyjnym dla wszystkich tych, którzy interesują się tą gałęzią przemysłu i w którem koncentrowałaby się cała korespondencya komitetu. W tym celu ofiarowuje JE. pan Marszałek odpowiedni lokal na pomieszczenie bióra w budynku Wydziału krajowego obok istniejącego już bióra krajowego dla górnictwa, przyzwalając, aby przez to ostatnie bióro prowadzoną była korespondencya i ekspedycya komitetu.

P. Wernicki zastrzega, aby precedens ten nie spowodował pewnej zależności komitetu od Wydziału krajowego i otrzymuje pod tym względem zaspokajającą odpowiedź.

Gdy nikt więcej w dyskusyi co do składu komitetu nie zabiera głosu, podaje przewodniczący wnioski JE. hr. Marszałka i listę komitetu pod głosowanie, a zgromadzenie przyjmuje wszystkie propozycye „*en bloc*“.

Wyborem komitetu zakończyła się czynność ankiety, poczem JE. p. Przewodniczący podziękował zebranym za przybycie na obrady w sprawie podniesienia tak ważnego dla kraju przemysłu. Poseł Łukasiewicz zaś wyraża wzajemnie w imieniu obecnych przemysłowców wdzięczność JE. hr. Namiestnikowi, że do powyższej obrady dał inicyatywę i tym sposobem wziął niejako w swoją opiekę tę gałęź przemysłu, która teraz pod nowemi auspicyami wszelką ma nadzieję rozwoju i powodzenia.

⁂ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handl. za czas od 19 czerw. do 27 czerwca.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 10·40 do 11·90 złr. Żyto 9.25 do 9.90 złr. Jęczmień 7·50 do 9·— złr. Owies 6.90 do 8.25 złr. Hreczka 7.50 do 7·75 złr. Kukurudza zeszłoroczna 7·55 do 7·75 złr. Kukurudza nowa 7·— do 7·30 złr. Proso —·— do —·— zł. Groch do gotowania 8.— do 10·50 złr. Groch pastewny 8.— do 8·75 złr. Soczewica —·— do —·— złr. Fasola 10.— do 13.— złr. Bobik 7·25 do 7·50 złr. Wyka 5·75 do 6·50 złr. Koniczyna najprzedniejsza 28·— do 46·— złr., przednia —·— do —·— złr., średnia —·— do —·— złr., poślednia —·— do —·— złr. Tymotka —·— do —·— złr. Anyż rossyjski —·— do —·— złr. Anyż płaski 38·— do 40·— złr. Kminek —·— do —·— złr. Rzepak zimowy 11·50 do 12.— złr. Rzepak letni 10·75 do 11·50 złr. Rzepik zimowy —·— do —·— złr. Rzepik letni —.— do —·— złr. Lnianka 9·— do 9·50 złr. Nasienie lniane 12.— do 13·75 złr. Nasienie konopne 7·90 do 8·— złr. Chmiel 60.— do 75·— złr. Spirytus gotowy 34 — do 34.60 złr.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

Początek posiedzenia o godzinie 11tej min. 25.

Złożonem zostało do laski marszałkowskiej przedłożenie rządowe o zbiorowych kasach zaliczkowych dla gminy, które odesłano do komisyi bankowej, i wniosek p. dra Majera w sprawach szpitalnych krakowskich, który odesłano wprost do Wydziału krajowego.

Preliminarze funduszów indemnizacyjnych na rok 1881 odesłano do komisyi budżetowej, a wniosek p. Ohrymowicza o sąd powiatowy w Borysławiu do prawniczej, wniosek p. Chrzanowskoego o zaopatrzenie kasy krajowej stałą d tacyą do budżetowej, zaś wniosek p. Tyszkowskiego w przedmiocie egzekwowania opłat konkurencyjnych do Wydziału krajowego.

Poseł Grocholski składa do laski wniosek nagły, ażeby z powodu zamierzonego przyjazdu do Galicyi Najjaśniejszego Pana wyznaczyć z funduszów krajowych sumę 26.000 złr. na koszta przyjęcia.

Nagłość wniosku uznano.

Wnioskodawca p. Grocholski sądzi, że wobec licznych podpisów i ogólnego zapału, jaki wiadomość o przyjeździe Monarchy wywołała, dłuższe motywowanie byłoby zbytecznem, gdyż przyjęcie wniosku przez Izbę nie ulega wątpliwości. (Oklaski.)

Namiestnik JE. hr. Potocki oświadcza, że jest upoważnionym do oznajmienia, iż Najjaśniejszy Pan nie życzy sobie, ażeby przyjazd Jego był połączony z jakiemikolwiek wydatkami uciążliwemi dla kraju, powiatów lub gmin w bieżącym roku nieurodzajów i nędzy. (Brawo i oklaski.)

Poseł Grocholski, pomimo tego oświadczenia, obstaje przy swym wniosku, ponieważ ofiara 26 000 zł. jest tak mała, że za znaczny wydatek uznaną być nie może.

JE. hr. Marszałek wobec faktu, że nadzieja przyjazdu Monarchy na podstawie własnych Jego oświadczeń zamieniła się w pewność, wzywa Izbę do okrzyku na cześć Najjaśniejszego Pana. Okrzyk ten Izba trzykrotnie z zapałem powtarza.

Wniosek p. Grocholskiego uchwalono jednomyślnie.

Poseł dr. Zyblikiewicz składa do laski wniosek nagły w przedmiocie wybrania deputacyi do Najjaśniejszego Pana w czasie jego pobytu w kraju z prośbą, aby raczył zamek na Wawelu przeznaczyć na rezydencyę Monarszą.

Nagłość uchwalono, wnioskodawca oświadczył, że wobec usposobienia Izby uzasadnienie uważa za zbyteczne. Wniosek przyjęto jednomyślnie. Wybór deputacyi odbędzie się na następnem posiedzeniu.

Przystąpiono do sprawozdania z preliminarzy i zamknięcia rachunkowych funduszów indemnizacyjnych.

Godzina 12ta minut 40. Posiedzenie trwa dalej.

Identyczna nota zbiorowa mocarstw zostanie jeszcze w bieżącym tygodniu wręczoną, a to równocześnie w Atenach i Konstantynopolu. W tej ostatniej stolicy dopełni aktu wręczenia noty p. Nowikow, jako dziekan ciała dyplomatycznego. Dopóki odpowiedź Porty nie nastąpi, mocarstwa wstrzymają się od wszelkiej akcyi. Tymczasem rząd grecki, przewidując odmowę Porty, czyni energiczne przygotowania do wojny. Chce on zmobilizować armię 45 000 ludzi, która później wzmocniona ma być 20 tysięczną armią terytoryalną. Rząd turecki także nie próżnuje. W ostatnich dniach wydano, jak donosi biuro Reutera, rozkaz zmobilizowania 2 korpusu armii. W Konstantynopolu panuje przekonanie, że Grecya podobnie jak Czarnogóra nie odważy się wejść gwałtem w posiadanie przyznanych jej prowincyj. Według *Daily Telegraphu* zamierzają Francya i Anglia w razie oporu Porty zażądać od reszty mocarstw mandatu do egzekucyi uchwał konferencyi, a następnie wysłać eskadry pancerne na morza Adryatyckie i Egejskie.

Rząd francuski znalazł przy egzekucyi dekretów marcowych wcale niepożądanego sprzymierzeńca — w motłochu ulicznym w Paryżu i większych miastach na prowincyi. W Paryżu nieustanne podszczuwanie organów radykalnych doprowadziło już do tego, że księża nagabywani są na ulicy, a w Beziers przyszło w piątek do bardzo groźnych rozruchów. Pospólstwo domagało się w sposób gwałtowny od podprefekta, aby wypędził z miasta Franciszkanów, a gdy ten oświadczył, że musi wprzód zasięgnąć instrukcyi od rządu, zebrał się wieczór przed klasztorem tłum około 1.500 ludzi i zabrał się na swój sposób do egzekucyi. Już wyłamane były bramy klasztorne, gdy pojawił się szwadron kawaleryi, rozprószył zgraję i obsadził strażą wejścia do klasztoru. Rząd, jakby chciał dać satysfakcyę swoim ulicznym poplecznikom, ogłosił za pośrednictwem *Voltaire*, że z końcem tego tygodnia wydane będą dalsze dekrety rozporządzające zamknięcie klasztorów Franciszkanów, Kapucynów, Eudystów i Oblatystów.

Do *Köln. Ztg.* telegrafują z Paryża 5 b. m.: „Pięćdziesięciu Jezuitów wydalonych z nowicyatu w Chateau-Gautier przybyło wczoraj statkiem parowym z Caën do Havru, aby wsiąść na okręt odpływający do Hiszpanii. Gdy wysiadali na ląd, tłum zebrany na wybrzeżu powitał ich okrzykami: „Precz z krukami, precz z Jezuitami!“ Pułkownik 119 pułku piechoty, który przybył na brzeg dla powitania przybywających, pospieszył ku nim, ściskał ich za ręce i prosił o błogosławieństwo. Tłum zwrócił się wtedy przeciw pułkownikowi i wygwizdał go. Kilku z obecnych stanęło po stronie pułkownika, wskutek czego tłum tak dobitnie zaczął objawiać swą wściekłość, że pułkownik musiał schronić się do koszar, których bramę zamknięto. Minister wojny ukarał pułkownika za sympatye objawione Jezuitom.“

W parlamencie francuskim zapowiedział Cassagnac 5 b. m. interpelacyę, w jaki sposób pojmuje rząd odpowiedzialność ministrów i czyli po sobotniej uchwale senatu (w sprawie amnestyi) nie zamyśla wziąć dymissyi? Lewica zrywa się z swych siedzeń i krzyczy: Odroczyć na miesiąc! Cassagnac: „Wystosowałem zapytanie do ministra-prezydenta. Oświadczył on, że jest do dyspozycyi. Wierzę bardzo, że rządowi będzie na rękę odroczenie tego przedmiotu, ale nie wiem, czyli godność rządu nie ucierpi na tem.“ Prawica woła: „Co powie rząd?“ Freycinet: Rząd jest na rozkazy Izby. Przy głosowaniu większość oświadczyła się za odroczeniem interpelacyi na miesiąc. Janvier de la Motte: Taka ucieczka nie odpowiada ani godności ani przyzwoitości. Za to wyrażenie został przywołany do porządku.

Komisya Izby, której przekazano zmienioną przez senat ustawę o amnestyi, uchwaliła przystąpić do poprawki Labicha. Poprawka ta opiewa, jak następuje:

Artykuł jedyny: Amnestyi udziela się 1) wszystkim skazanym kontradyktorycznie i zaocznie za zbrodnie i występki mające związek *(se rattachant)* z powstaniem r. 1870 i 1871, którzy zostali albo zostaną uwolnieni lub ułaskawieni przez prezydenta republiki w terminie 3 miesięcy po ogłoszeniu tej ustawy; 2) wszystkim skazanym za zbrodnie i wykroczenia prasowe popełnione aż do dnia 19 czerwca 1880. Poprawka ta została, jak wiadomo, odrzuconą przez senat.

Sprawa Bradlaugha nie zeszła jeszcze bynajmniej z porządku dziennego, lecz weszła tylko w nowe stadyum. Na piątkowem posiedzeniu Izby gmin zjawił się Bradlaugh wśród głębokiego milczenia Izby przy stole prezydyalnym, aby złożyć przyrzeczenie w miejsce przysięgi. Jeden z sekretarzy odczytał formułkę przyrzeczenia, którą za nim powtórzył Bradlaugh, poczem podpisał protokół (*roll of Parliament*) i przez Erskina May (głównego sekretarza Izby) został przedstawiony przewodniczącemu. Ten uścisnął ceremonialnie rękę nowego członka, który następnie zajął miejsce na ławie deputowanych. Cała ceremonia trwała co najdłużej dwie minuty i odbyła się bez najmniejszej demonstracyi ze strony opozycyi. Ale co potem nastąpiło jest wcale ciekawe. Zaledwie Bradlaugh opuścił Westminster-Hall, wręczono mu rozkaz sądowy (*writ*), w którym go zawezwano do zapłacenia 500 f. st. kary za to, że zamiast przysięgi złożył przyrzeczenie, zajął krzesło w Izbie i wziął udział w głosowaniu. Gdyby Bradlaugh i nadal bywał regularnie na posiedzeniach Izby przez cały czas trwania sesyi, to kary, jakieby z powodu przekroczenia ustawy musiał zapłacić, wynosiłyby około 50.000 f. st. Sąd jest zatem odmiennego od parlamentu zdania.

Uchwalona przez wielką Radę kantonu genewskiego ustawa o rozdziale kościoła i państwa, poddana pod głosowanie powszechne, została 4 b. m. odrzuconą 9306 głosami przeciw 4064. Liczba uprawnionych do głosowania wynosiła 17.431.

Z Petersburga już po raz drugi zaprzeczają doniesieniu *Timesa* o starciu się wojsk rossyjskich z chińskiemi, dodając, że doniesienie to nie odpowiada nawet dzisiejszemu stanowi rzeczy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Praga, 6 lipca. Wiedeński korespondent *Prag. Abendb.* odpiera stanowczo insynuacyę federalistycznych dzienników o zamierzonem przekształceniu austryackiego ciała administracyjnego Hr. Taaffe nigdy nie przyłączy się do teoryj propagowanych przez *Politik*, gdyż pozbawiłoby w takim razie gabinet swój podstaw bytu.

Paryż, 6 lipca. Komisya amnestyjna uchwaliła na dzisiejszem drugiem posiedzeniu przyjąć poprawkę Labicha i wyznaczyć rządowi zamiast trzymiesięcznego terminu do dokonania ułaskawień tylko termin do 14 lipca. Sprawozdanie miało być Izbie przedłożone, ale posiedzenie zostało właśnie w tej chwili zamknięte.

Paryż, 6 lipca. Komisya amnestyjna przyjęła poprawkę Labicha tej treści, że wszystkim przez rząd ułaskawionym komunistom będzie udzielona amnestya z tem ograniczeniem, że wszyscy, którzy przed powstaniem komuny skazani zostali za zbrodnie pospolite, pozostaną wykluczeni od praw politycznych. Spodziewają się, że senat przyjmie tę zmodyfikowaną poprawkę.

Izba uchwaliła kredyt 500.000 franków na koszta uroczystości z 14 lipca. Jutro Izba weźmie sprawę amnestyi pod obrady.

Sędziowie ciągle podają dymisye z powodu dekretów marcowych. Razem ustąpiło dotąd około 110 sędziów.

Temps pisze, że pogłoska o wysłaniu angielsko-francuzkiej floty na wody greckie opiera się daleko więcej na życzeniu polityki angielskiej, aniżeli na dokładnej znajomości zamiarów Francyi. Stanowisko zajęte przez Francyę na konferencyi berlińskiej nie wkłada na nią bynajmniej obowiązku wykonywania wszystkich uchwał. Anglia powinna sama postarać się o zrealizowanie swojej polityki.

Berlin, 7go lipca. (*Tel. pryw.*) Jak słychać, toczą się poufne rokowania między mocarstwami o obmyślenie i użycie środków przymusowych przeciw Porcie, w razie jej oporu wobec uchwał konferencyi.

Konstantynopol, 7 lipca. (*Tel. pryw.*) Werbowanie ochotników odbywa się ciągle. Dotąd zaciągnęło się 3800 ochotników, a między nimi 300 softów, do armii tessalskiej. Duchowni tureccy wzywają wiernych do wstępowania w szeregi ochotnicze.

Londyn, 7 lipca. (*Telegr. pr.*) Wczoraj nastąpiła tu wielka eksplozya gazu, która objęła kilka ulic. Przeszło 300 domów mocno uszkodzonych, 80 ludzi ma być ranionych, 12 zabitych. Wybuch nastąpił przy zakładaniu nowych rur gazowych w Bedford-Square przez nieostrożność robotnika, który gorejący zapałek rzucił w szczelinę między dwie części rury niedostatecznie znitowanej. Dwaj robotnicy zostali poszarpani w kawałki w literalnem znaczeniu tego słowa. Bruk rzucony został wysoko w powietrze po nad domy, płomienie dostały się do głównego kanału gazowego i wywołały drugą eksplozyę. Sutereny niektórych domów grożą runięciem, z innych domów powyrywane zostały frontowe ściany i rzucone na ulicę.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 lipca 1880, godzina ? m., 30. Losy kredytowe 178·—, Węg. akcye kredyt. 265·50, Akcye anglo-austr. 136·—, Akcye bankn Union 111 40, Akcye kolei Karola Ludwika 281·50, Akcye kolei północnej 245·50, Akcye kolei południowej 82·—, Akcye kolei Alföld 158·50, Akcye kolei Elżbiety 192·—, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 168·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 148·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—. Węg oblig. państw. w złocie 87·75. Galic. oblig. indemn. 97·75. Losy z r. 1864 174·—, Akcye kolei siedmiogrodzkiej 109·—, Akcye banku obrotowego —·—, Losy tureckie 15·75, Akcye kolei węg.-galic. —·—. Akcye kolei państwowej —·—. Akcye banku związkowego 137·—. Rubel papierowy 1·25½, Wiedeńskie losy 118·50 Węgierskie losy 114·50, Mark. niemieck. —·. Węgierska renta 110·80. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 6 lipca 1880, godzina 4 minut. 32. Akcye kredytowe —·—, Anglo Austr. —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa, —·—. Renta pap. —.—, Rubel papierowy —.—, Gal. listy zastawne 102·50, Gal. indemacyjne —·—. Mark niem. —·—, Gal. bank rustykalny 102·70 Losy z r. 1860 —.—, Napoleonsdor —.— Usposobienie —

Wiedeń, 7go lipca 1880, godz. 10 m. 45. Akcye kredytowe 277·90, Anglo-austr 133·25, Akcye banku Union 109·—, Kolej Kar. Ludw. 277·—, Południowa —·—, Napoleonsdor 9·35½, Rubel papierowy —·—, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·— Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw banku włośc. —·—, Losy z r. 1860 —·—, Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 6go lipca. Wiedeń: Pszenica 10·75 do 11.75 zł., żyto 10·50 do 10·75 zł., okowita pr. 10·000 liter procent 34·50 do 34·75 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 75 klgr. (na jesień) 10·— do 10·10 zł., rzepak (sierpień — wrzes.) 12·97 zł Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 221·25, żyto —·—, spiritus loco 64·30, olej rzepakowy 56·70. Szczecin: Pszenica — rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr 62·75. olej rzepakowy 76·75, spiritus —·—, Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—. kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 7 lipca 1880.

Hotel George'a

Pp. J. br Kapri z Bukowiny. J. Latterer ze Stryja. J. Tyszkowski z Rybotycz.

Hotel Angielski.

Pp. E Rylski z Czarnołożca. J. Dąbrowski z Małnowa K Drzewiecki z Tarnopola.

Hotel Lazarusa.

Dr. A Brillant z Czerniowiec J. Turczyn z Radziwiłłowa. I. Schwager ze Złoczowa. O. Schermesser z Brodów. M. Finsterbusch z Sambora. B Markus z Berdyczowa. I Liebermann z Berdyczowa.

Hotel Warszawski.

Pp. E. Lachowski z Zaleszczyk. F. Telzeli z Pesztu. W. Prytyka z Tucznego. A. Zaleski z Puławy. E Sawicka z Kijowa.

Hotel Europejski.

Pp. E. hr. Rey z Psar J. Korwin z Jureczkows. W. Lewandowski z Psar.

Hotel Langa.

Pp. J. Trzciński z Koriuch K. Gottbard z Czerniowiec F. Wunderer z Czerniowiec.

Odjechali ze Lwowa.

Pp W. hr Komorowski do Przemyśla. A. Antoniewicz do Stanisławowa H. Gergeli do Wiednia. J. Madejewski do Podhorodyszcza. W. Malinowski do Zbaraża L. Rogoyski do Kąta. E. Skarbek Rudnicki do Krakowa. J. Dittrich do Sambora.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 7 lipca 1880 o godzinie 7 rano.

Barometr 738·97mm. Psychrometr suchy + 15·2°C Psychrometr wilgotny + 12·8°C. Prężność pary 9·6mm. Wilgoć 74%. Zachmurzenie 5. Wiatr NE1. Ozon 8.

Temperatura powietrza + 12·2°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 763·87mm

NADESŁANE.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz) min 32 po południu (pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 2 min. 53 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 19 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30. rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godz. 10tej min. 3 w nocy (pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz. 10 min. 38 w nocy pociąg mięszany); o godz. 12 min. 3 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: z dworca lwowskiego głównego o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny) o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg osobowy.

Do Stanisławowa: (na Stryj); o godz. 6 min. 37 rano.

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12. w Peszcie odpowiada godz. 12 min. 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 6 lipca 1880

		płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
		walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	bez kupona	279	25	282	25
Kol. lwow. czer.-jas. po 200 zł. w. a.		168	50	171	50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.		294	—	—	
Banku kredyt gal. po 200 zł. w. a.		249	—	-	—
2. Listy zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	98	25	99	25
„ „ „ 4 pr. w. a.		91	50	92	50
„ „ „ 5 pr. okresowe		98	25	99	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		102	25	103	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.		102	—	103	50
3. Listy dłużne za 100 złr.					
Ogólu. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat		92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.		97	50	98	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		98	—	100	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa		20	—	22	—
„ „ Stanisławowa		25	—	27	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	42	5	52
Dukat cesarski		5	45	5	55
Napoleondor		9	32	9	42
Półimperyał		9	57	9	68
Rubel rossyjski srebrny		1	57	1	68
„ papierowy		1	24	1	26
100 marek niemieckich		57	45	58	10
Srebro		99	50	100	50
Kupony w srebrze		99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 3 lipca 1880

	płacą	żądają.
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	73.65	73 80
luty-sierpień	73.65	73 80
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	74.60	74.75
kwiecień-październik	74.60	74.75
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k	122.—	123.
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	134.—	134.30
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr	134 —	134.30
„ „ 1864 po 100 zł.	173 50	174.—
„ „ 1864 po 50 zł.	173.50	174.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	—.—	29.—
Listy zastaw. domin. państw po 120 złr. 5 proc.	144. —	144.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.50	101 —
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.80	88.95
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.50	104.50
Bukowiny	97.10	97.60
Galicyi	97.80	98.—
Niższej Austryi	105.50	106.—
Siedmiogrodu	94.70	95.—
Węgier	95.—	95.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	137.10	137.20
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	284.—	284.25
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	790.—	800.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 zł.	834 —	836.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	573.—	575 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	194 75	194.25
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2445.—	2450.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	282.—	282.50
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	170 —	170.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	285.—	285.50
Połud. kol. państ. po 200 zł. w. a.	82.75	83 —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	145.25	145.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	93.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.30	116.60
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	101.—	—.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.50	—.—
„ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.—	—.—
„ „ „ po 5 proct.	98.20	98 70
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.20	98.70
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.50	102.75
Gal. Zakł. kred. włośc po 6 proc.	102.50	103.—
Banku austro-węgiersk. po 5 proc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. akc po 5½ proc.	100.75	100.50
„ Zakł. kr ziemsk. po 5½ proc.	102 25	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	90.—	90.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	85.75	86.25
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	105.50	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	104.75	105 25
„ „ „ II. emisyi	103.—	103.50
„ „ „ III. „	102.50	103.—
„ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	91.90	92.40
z r. 1867	96.50	97.25
z r. 1868	92.50	93.—
z r. 1872	89.50	90.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	87.75	88.—
6. Losy.		
Inst kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	177.50	178.
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	44 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. m.k.	107.50	108.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.—	16.50
Losy miasta Krakowa	—.—	20 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.—	42.—
Palffego po 40 zł. m. k.	—.—	42.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18 25	18 75
Salma po 40 zł. m. k.	52 75	53 25
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.25	46.50
Pożyczka m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25 50	26.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m k.	125.75	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32 50	33.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39 —	40 —
7. Weksle (za 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.45	117.50
Paryż za 100 fr.	46.45	46 45
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.53.—	5.54.—
„ pełnej wagi	5.51.—	5.53.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.34.—	9.34 50
Rossyjski imperyał	9.61.—	9.63.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 6 lipca 1880

	zł.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	73	35
„ „ „ w srebrze	74	25
Renta w złocie	88	45
Losy pożyczki z roku 1860	133	75
Akcye banku austro-węgierskiego	832	—
„ „ kredytowego	281	80
Londyn	117	65
Srebro	—	—
Napoleondor	9	35
Dukat cesarski men.	5	55
100 marek niemieckich	57	70

(4544) **Obwieszczenie.**

L. 11051. Taksa za zwykłe listy frankowane do krajów Europejskich należących do ogólnego związku pocztowego z wyjątkiem Niemiec, Serbii i Czarnogóry wynosi według artykułu 5 traktatu ogólnego związku pocztowego z 1 czerwca 1878 i rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 23 marca 1879 l. 8446 od każdych 15 gramów 10 centów.

Ponieważ jednak zauważano, że listy wyż wskazane bardzo często tylko marką listową na 5 centów są zaopatrzone, zatem przypomina się niniejszem powyższe ustanowienie taks z tem dołożeniem, że za listy niedostatecznie ofrankowane pobiera się od adresatów brakującą należytość pocztową w podwójnej wysokości.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi poczt
we Lwowie dnia 16 czerwca 1880.

Kundmachung.

Die Taxe für gewöhnliche frankirte Briefe nach den dem Welt-Postvereine angehörigen Europäischen Ländern mit Ausnahme von Deutschland, Serbien und Montenegro beträgt nach Artikel V des Welt-Postvereins-Vertrages vom 1 Juni 1878 und der Verordnung des h. k. k. Handels-Ministeriums von 23 März 1879 Zl. 8446 für je 15 Gramm 10 kr.

Da jedoch wahrgenommen wurde, daß sehr häufig die obangedeuteten Briefe nur mit einer Briefmarke á 5 kr. versehen werden, so wird die obberufene Taxordnung mit dem Beifügen hiemit in Erinnerung gebracht, daß für ungenügend frankirte Briefe der doppelte Betrag des an der Taxe fahlenden Portstheiles von den Adressaten eingehoben wird.

K. k. Post-Direction
Lemberg am 16 Juni 1880.

(4676) **Edykt.**

L. 4079. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie do likwidacyi wierzytelności Natana Fraenkla w sumie 3600 zł. w. a. do masy konkursowej M. Ullmanna dnia 20go marca 1880 l. 4079 dodatkowo zgłoszonej wyznacza termin na dzień 16go lipca 1880 o godzinie 10 przed południem przed komisarzem konkursowym c. k. adj. sąd p. Rudolfem odbyć się mający.

O czem wierzyciele konkursowi niniejszem zawiadomienie otrzymują.

Tarnów dnia 26 marca 1880.

(4545) **Edykt.**

L. 1441. C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 14 października 1880 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 93/18 w Posadzie Felsztyńskiej a dłużników z miejsca pobytu niewiadomych Aftanazego Debatówki i Konstantego Kowaliczko własnej na rzecz zakładu kred. włościańskiego pto. 300 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Reszta warunków służą w tutejszym sądzie do przeglądu.

O czem się strony z tem uwiadamia, iż licytacya rzeczonej realności na koszt i niebezpieczeństwo Owadie Münza także i niżej ceny przedsięwziętą będzie.

C. k. sąd powiatowy.
Starasól 17 czerwca 1880.

(4276) **Ogłoszenie.**

L. 4739. Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że z uchwały z dnia 24 kwietnia 1880 l. 3171 wpisał dnia 1 czerwca 1880 w rejestrze handlowym I. dla firm pojedyńczych w ks. I. str. 97 n. 95 firmę „Dawid Beral" dla handlu skórami i gotowem obuwiem w Podhajcach, której dzierżycielem jest Dawid Beral w Podhajcach zamieszkały.

Złoczów dnia 10 czerwca 1880.

(4277) **Ogłoszenie.**

L. 4740. Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że z uchwały z dnia 24 kwietnia 1880 l. 3065 do rejestru dla firm spółkowych ks. I. str. 23 n. 127 rozwiązanie i zgaśnięcie firmy W. Lothringer & Comp. Brodyer Handlung mit gemischten Waaren-Komission & Spedition z powodu śmierci spólnika Wolfa Lothringera wpisał.

Złoczów 10 czerwca 1880.

(4686) **Ogłoszenie.**

L. 28430. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że dnia 20 czerwca 1880 firma: „Kesmarky & Illes do rejestru handlowego dla firm spółkowych z tem wciągniętą została, że spółka ta od dnia 1 kwietnia 1880 istniejąca, jest jawną, i że obaj właściciele Karol Kesmarky i Franciszek Illes do zastępowania takowej i podpisywania samoistnie są uprawnieni.

Lwów 26 czerwca 1880.

(4611) L. 2223.

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Dawida Kernera. której używać tenże będzie jako właściciel handlu kuśnierskiego w Krakowie, podpisując takową: „Dawid Kerner."

Kraków dnia 30 stycznia 1880.

(4679) **Konkurs**

L. 1404. Celem obsadzenia dwóch posad stręczników towarowych dozwolonych dla Lwowa przez wys. c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 30 marca 1875 l. 9767. Izba handlowa i przemysłowa rozpisuje niniejszem konkurs w myśl ustawy z dnia 4 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 68).

Ubiegający się o jednę z tych posad mają udowodnić:

1), że są obywatelami austryackimi, ukończyli rok 24, prowadzą życie nienaganne i mają prawo rozrządzać swym majątkiem;

2), że złożyli z dobrym skutkiem egzamin przepisany dla stręczników. Egzamina te odbywać się będą w Izbie handlowej i przemysłowej, gdzie kandydaci do popisu zgłaszać się mają.

3), Mianowani stręcznicy winni uiścić przepisaną taksę i składają wedle postanowienia wys. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22 kwietnia 1879 l. 741 kaucyę w kwocie dwiestu złotych w. a.

Podania należycie udokumentowane wnieść należy najdalej do dnia 15 sierpnia 1880 do Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Lwów dnia 30 czerwca 1880.

Z Izby handlowej i przemysłowej.

Prezydent, Sekretarz:
E. Simon. M. Bodyński.

(4626) **Ogłoszenie**

L. 9593. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości c. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spr. karn. i §. 37 u. p. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 65 czasopisma „Słowo" z dnia 14/26go czerwca 1880 pod napisem: „Lwów 14 (26) junija" w ustępie od słów: „Stoja nad nesomnitelnoju" do słów: „pered Bohom i istorijeju" zawiera znamiona występku z art III ustawy z 17 grudnia 1862 i § 302 uk., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 2 lipca 1880.

(4029 3—3) **Edikt.**

Zl. 8863. Vom k. k. Bezirks-Gericht in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Execkutionsangelegenheit des Hersch Chajes gegen Abraham Szya Leitenauer pto 150 fl. s. N. G. zur Hereinbringung obiger Forderung die exekutive Feilbietung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden bereits exekutiv geschätzten dem Schuldner Abram Szya Leitenauer ut Dom Cio T. III pag 120 n. h. 11 gehörigen Realitätsanteils CN. 163 Stadt in Drohobycz zu Gunsten des Hersch Chajes bewilligt wurde, wozu nur zwei Lizitationstermine und zwar auf den 26 Juli und den 30 August 1880 jedesmahl um 10 Uhr V. M. h. g. im B Nr. 6 bestimmt wurden. Bei den obigen 2 Terminen werden die gedachten Antheile jedoch nur um oder über den erhobenen Schätzungswerth von 943 fl. 50 kr. ö. W. öffentlich versteigert. Sollte weder bei der ersten noch bei der zweiten Feilbiethungs-Tagfahrt der Schätzungswerth erzielt werden so wird der Termin auf den 30 September 1880 um 10 Uhr V. M. im B Nr 6 zur Feststellung erleichternder Bedingnisse ausgeschrieben.

Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufspreises d. i 94 fl. 36 kr. ö. W. entweder in baarem Gelde oder in cautionsfähigen Effecten nach dem letzten Tagskurse der Lemberger Zeitung als Wadium zu Händen der Lizitationskomission zu erlegen.

Der Schätzungsakt die Tabularextrackte und die weitern Lizitationsbedingnisse können in der h. g Registratur eingesehen werden. Hievon werden sämtliche Interessanten und alle diejenigen Gläubiger welche erst nach dem 20 Jäner 1880 dingliche Rechte auf die schuldnerische Realitätsantheile sub CN. 163 Stadt in Drohobycz erwerben sollten Ferner denen dieser Feilbiethungs bescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde unter der gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnten zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr adw. Dr. Gelhrter verständigt.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte.
Drohobycz den 9 Mai 1880.

(4505 3—3) **Edykt.**

L. 2194. C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia, że dnia 15 listopada 1878 zmarł w Czegledzie na Węgrzech Fedor Popowicz z Rypnego bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu powołanego do objęcia spadku brata jego Wasyla Popowicza sądowi nie jest wiadome; przeto wzywa się takowego ażeby w ciągu jednego roku, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do sądu i złożyło spadek oświadczenie, gdyż w przeciwnym razie spadek pertraktowany będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Petrem Popowicz z Rypnego dla zachowania praw Wasyla Popowicza tymczasowo ustanowionym.

Rożniatów 31 maja 1880.

(4619 3—3) **Edikt.**

Zl. 4874 Am 2 Juli, 2 August und 31 August 1880 jedesmal um 10 Uhr Vormittags wird hiergerichts zur Einbringung der Forderung des Itzik Altenhaus per 86 fl. ö. W. sammt Nebengebühren die exekutive Veräußerung der liegenden Masse des Stefan Wutaniuk in Markówka nnter CN. 30 gehörigen Realität vorgenommen werden.

K. k. Bezirksgericht
Peczeniżyn 25 November 1879.

(4647 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 3122. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 300 zł. a. w. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 2 sierpnia, 30 sierpnia i 7 października 1880 każdym razem o 10 godzinie przed południem przedsięweźmie sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Łazoryka w Zawadce pod l. k. 76.81 rep. 33 i 119 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1100 zł. zaś wadyum 10 prc. takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów 4 czerwca 1880.

(4646 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 3901. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z 13 maja 1880 l. 4797 uznano Teodora Zajączkowskiego z Horodenki za marnotrawcę i ustanowiono mu kuratorem Ignacego Kobylańskiego z Horodenki.

Z c. k. sądu powiatowego.
Horodenka 11 czerwca 1880.

(4671 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 32429. Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego, którzy w roku bieżącym chcą być dopuszczeni do złożenia egzaminu ogólnego na samoistnych gospodarzy lub na strażników i technicznych pomocników leśnych, mają podania wnieść do c. k. Namiestnictwa najpóźniej do końca sierpnia b. r. a to kandydaci zostający w służbie publicznej w właściwej drodze służbowej, inni zaś za pośrednictwem dotyczącego c. k. starosty.

Do podania należy dołączyć dokumenta wskazane w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 16 stycznia 1850 Nr. 63 Dz. pr. pań., i oznaczyć wyraźnie w podaniu, czy kandydat zamierza poddać się egzaminowi „dla samoistnych gospodarzy leśowych" czy też egzaminowi dla „pomocników leśnictwa".

Podania, w których to niebędzie jasno wyrażonem użyciem słów, któremi ustawa rozróżnia te dwie kategorye egzaminów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 25 czerwca 1880.

(4575 2—3) **Edykt.**

L. 1722. Ces. kr. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia resztującej sumy 219 złr. 97 ct. z większej pożyczkowej sumy 300 złr. z 15 prc. odsetkami od 21 czerwca 1873 bieżącemi i kosztami 13 złr. 32 ct. i 23 złr. 1 ct. przez c. k. uprzyw. zakład kredytowy włościański przeciw Michałowi Stecura a względnie tegoż spadkobiercom wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 5 sierpnia, 9 września i 14 października 1880 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod lk. 3/41 w Jastrzębkowie w starostwie lwowskiem położonej, ciała tabularnego nitstanowiącej z wyjątkiem połowy parcel 361 i 362.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 600 złr. w. a.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nieuzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 14 października 1880 o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawnego opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 24 kwietnia 1880.

(4576 2—3) **Edykt.**

L. 1860. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia że celem zaspokojenia sumy 32 złr. 20 ct., 32 złr. 20 ct. i 557 złr. 69 ct. z przyn. przez cesars. królew. uprzyw. galicyjski akcyjny bank hipoteczny we Lwowie przeciw Hrynkowi Palij wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 5 sierpnia, 9 września i 14 października 1880 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. k. 10 w Miłoszowicach w starostwie Lwowskiem położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 565 złr.

Zakład wynosi 56 złr. 50 ct.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających tarmin na 14 października 1880 o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 25 kwietnia 1880.

(4610) **Obwieszczenie.**

L. 6486. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Antoniego Swiątka, której używać tenże będzie jako właściciel handlu masarskiego w Krakowie, podpisując takową: „Antoni Swiątek".

Kraków dnia 12 marca 1880.

(4334) **Ogłoszenie.**

L. 6266. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, że na walnem zgromadzeniu Towarzystwa zaliczkowego w Bieczy dnia 3 marca 1880 odbytem Wiktora Okuińskiego zastępcą kontrolora obrano i zmianę tę dnia 28 maja 1880 do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych wpisano.

Przemyśl 9 czerwca 1880.

(4596 1—3) **Edykt.**

L. 8279. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Arona Freiwilliga, że przeciw niemu, na prośbę kasy oszczędności miasta Sambora wydano t. s. uchwałę z 13 kwietnia 1880 l. 5548 dozwalającą egzekucyjną intabulacyę prawa zastawu dla sumy 395 zł. 85 ct. w. a w stanie biernym realność pod lk. 2 d |46 n. dziel. Przemyskiej w Samborze położonej, Arona i Mindli Freiwilligów własnej, i ocenienie tejże realności, i dla niego, celem doręczenia powyższej uchwały, ustanowiono kuratorem adwokata Dr. Kohna w zastępstwie adw. Dr. Erlicha, którym tenże odpowiedną informacyę udzielić, lub innego zastępcę z powiadomieniem Sądu ustanowić ma.

Sambor 22 czerwca 1880.

(4599 1—3) **Edykt.**

L. 5368. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Chaima Halbenthala z miejsca pobytu niewiadomego, iż z przyczyny wniesionego przeciw niemu przez Leona Neyd pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 500 złr. w. a. za kuratora dla niego adwokat Dr. Mijakowski z zastępstwem przez adwokata Dra Brauna ustanowionym został, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść, gdyż wynikłe z zaniedbania złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Złoczów 21 czerwca 1880.

(4579 1—3) **Edykt.**

L. 67 4. Z powodu prośby Honoraty Kibiewicz o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego wzywa się wszystkich którzyby sobie do sumy 750 złr. m. k. w stanie biernym realności pod l. k. 7 miasto w Drohobyczu położone jak Dom Civ T. I pag. 493 n. 8 on. na rzecz Ignacego Kikiewicza zaintabulowanej, pretensye wnieśli, by takowe tem pewniej do 20 maja 1881 zgłosili, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu na żądanie proszącej amortyzacya jako też intabulacya wykreślenia takowej dozwoloną zostanie.

C. k. sąd powiatowy
Drohobycz dnia 9 kwietnia 1880.

(4569 1—3) **Edykt.**

L. 8363. Samborski c. k. sąd obwodowy jako wekslowy, na prośbę Samuela Gartenberga na dniu 2go czerwca b. r. do L. 8363 wniesioną, wzywa niniejszem każdego, którzyby posiadał zagubiony weksel z daty Stryj dnia 3 maja 1880 na 400 złr. płatny w Stryju za trzy miesiące od dnia wystawienia na własne zlecenie opiewający, a przez Eliasza Rosenberga ze Stryja akceptowany, ażeby takowy okazał w przeciągu 45 dni od dnia płatności licząc t. j. od dnia 4 sierpnia b. r. w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasu, rzecony wyżej weksel zostanie amortyzowanym.

Sambor dnia 8 czerwca 1880.

(4356 1—3) **Edykt.**

L. 8957. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu z powodu niewiadomego miejsca pobytu Markusa Kohn ustanawia dla niego celem doręczenia nakazu zapłaty z 12 maja 1880 l. 6895 w sprawie wekslowej Fawla Silberscheina pto. 150 zł. w. a. kuratora w osobie Chaima Grünhauta w Borszczowie i temuż rzeczony nakaz zapłaty doręcza.

O czem się niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Kohna zawiadamia.

Tarnopol 19 czerwca 1880.

(4622 3—3) **Obwieszczenie** L. 30463.

W celu rozdania funduszów, przyzwolonych ustawą finansową z dnia 28 maja 1880 na rok bieżący, na pensye dla artystów zasłużonych na polu sztuki, tudzież na stypendya dla artystów ubogich a rokujących w przyszłości nadzieje, wzywa się niniejszem w myśl reskryptu p. Ministra wyznań i oświecenia z dnia 6 czerwca 1880 l. 8720 tych pp. artystów z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, którzy pracują w dziedzinie poezyi, muzyki, malarstwa i sztuk plastycznych, a pragną uzyskać jednorazowe stypendyum, ażeby skoro mogą dopełnić potrzebnych ku temu warunków, wnieśli podania swoje do c. k. Namiestnictwa najdalej do 31 lipca 1880 r.

W tych podaniach należy:

1) opisać przebieg dotychczasowego kształcenia się w zawodzie artystycznym i wykazać stosunki majątkowe i familijne petenta,
2) wskazać, w jaki sposób zamierza proszący z uzyskanego stypendyum korzystać w celu dalszego kształcenia się, i
3) dołączyć do podania okazy przedstawiające artystyczne prace proszącego, z których każdy z osobna ma być oznaczony imieniem autora.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 22 czerwca 1880.

ОБѢЩЕНЬЄ.

Ч. 30463. Въ цѣли роздана фȣндȣшôвъ призволеныхъ финансовою оуставою зъ д. 28 Мая 1880 на текȣчій рôкъ, на пенсіи для артистôвъ заслȣженихъ на поли искȣства, такожъ и на стипендіи для бѣдныхъ а надѣйныхъ артистôвъ, взываε ся симъ по мысли рескриптȣ Пана Министра исповѣданъ и просвѣты зъ д. 6 Червня с. р. Ч. 870 тыхъ п. п. артистôвъ зъ королествъ и краѣвъ въ Дȣмѣ державнôй застȣпленыхъ, котрі працȣютъ на поли поезіи, мȣзики, малярства и пластичныхъ искȣствъ, а желаютъ полȣчити одноразовȣ стипендію, абы скоро могȣтъ доповнити потребныхъ къ томȣ оусловій, подали просьбы до ц. к. Намѣстництва найдальше до 31 Липця 1880 р.

Въ тыхъ поданяхъ належит:

1) описати пробѣгъ дотеперѣшного образованя въ артистичнôмъ званіи и выказати маєткові и родинні стосȣнки просителя,
2) вказати, въ якій спосôбъ намѣряε проситель користати зъ полȣченои стипендіи въ цѣли дальшого образованя, и
3) залȣчити до подана оказы представляючі артистичнȣ дѣяльность просителя, зъ котрыхъ кождый окремо маε бȣти означенымъ именемъ автора.

Зъ ц. к. Намѣстництва.
Во Львовѣ д. 22 Червня 1880.

(4015 3—3) **ЄДЫКТЪ.** Ч. 2002.

Ц. к. сȣдъ повѣтовый въ Ходоровѣ завѣдомляε, що къ справѣ екзекȣційной обще-рольничо-кредитового заведенія для Галиціи и Бȣковины въ Львовѣ, противъ Гавриловѣ и Александрѣ Кобыкомъ о заплаченье 93 злр. 87 кр. съ прн. отбȣдеся дня 14 Липця, 13 Серпня и 14 Вересня 1880 кождым разомъ о годинѣ 10 рано въ тȣт. сȣдѣ примȣсова лицитація реальности грȣнтовои подъ чк. 42 въ Рȣдѣ положеной Гаврила и Александра Кобыкôвъ власной, тѣла табȣлярного нестанолючой.

Цѣна выклична 200 злр. ав.
Вадіюмъ 20 злр. ав.

Рештȣ оусловий и протокȣлъ описȣ заставного переглянȣти можна въ тȣт. регистратȣрѣ.

Ц. к. сȣдъ повѣтовый
Ходоровъ 5 Марта 1880.

(4013 3—3) **ЄДИКТЪ.**

Ч. 2000. Ц. к. сȣдъ повѣтовый въ Ходоровѣ завѣдомляε, що къ справѣ екзекȣційной обще-рôльничо-кредитового заведенія для Галиціи и Бȣковины въ Львовѣ, противъ Яськовы Рȣмѣньскомȣ о заплаченіе 200 зр. съ прн. отбȣдеся 14 липця, 13 серпня и 15 вересня 1880, кождимъ разомъ о годинѣ 10 рано въ тȣт. сȣдѣ примȣсова лицитація реальности грȣнтовой подъ чк. 60 въ Рȣдѣ положеной, Яська Рȣмѣньского власной, тѣла табȣлярного нестановлючой.

Цѣна виклична 400 злр. ав.
Вадюмъ 40 злр. ва.

Рештȣ оусловий и протокôлъ описȣ заставного переглянȣти можна въ регистратȣрѣ.

Ц. к. Сȣдъ повѣтовый.
Ходорôвъ дня 5 Марта 1880.

(4304 3—3) **Edykt.**

L. 6739. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że w w sprawie c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Janowi Wawra o zapłatę 343 złr. odbędzie się tamże publiczna licytacya realności pod l. k. 94 sub. rep. 150 w Radochońcach położonej do dłużnika należącej ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach a to:

I. dnia 11 sierpnia 1880.
II. dnia 1 października 1880.
III. dnia 26 listopada 1880.

Każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Mościska dnia 8 czerwca 1880.

(4300 3—3) **Edykt.**

L. 1546. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że w sprawie uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Iwanowi i Antoninie Ligiewiczom o zapłatę 150 zł. w. a. z pn. odbędzie się tamże publiczna licytacya realności pod lk. 287 sub. rep. 70 w Sułkowszczyznie położonej, dłużnikowi należącej, ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach a to: dnia 5 sierpnia, dnia 10 września i dnia 15 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Mościska dnia 28 marca 1880.

(4541 3—3 **Edykt.**

L. 24. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, iż w sprawie Maryanny Wymiatalek przeciw Szymonowi i Maryannie Mikom pcto. 600 zł. w. a. odbędzie się dnia 24 sierpnia, 9 września i 14 października 1880 r. każdym razem o godz. 10 przed południem, publiczna sprzedaż ½ części realności pod Nr. k. 278/158 na Mierzączce przy Wieliczce dłużników własnej, ciało hipoteczne stanowiącej.

Cena wywołania 1040 zł. 82½ ct.
Wadyum 105 zł. w. a.

Resztę warunków, ekstrakt tabularny i protokół oszacowania wolno przed i w czasie licytacyi przejrzeć w tutejszym sądzie. C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka 10 czerwca 1880.

(4620 3—3) **Edykt.**

L. 3734. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia kosztów c. k. Notaryusza p. Ignacego Kraussa w ilości 21 złr. a. w. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Józefa Kostiala połowy realności pod l. spis. 91 w Sokalu na dnie 7 lipca i 17 sierpnia 1880 zawsze od 10 godziny przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 226 zł. 55 ct.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można połowę realności tej tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej.

Resztę warunków, wyciąg tabularny, tudzież protokół ocenienia połowy realności tej, przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal 26 kwietnia 1880.

(4617 3—3) **Edykt.**

L. 449. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włość. we Lwowie w kwocie 139 zł. 90 ct i 98 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 12 lipca 9 sierpnia i 6 września 1880 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności nieintabulowanej Michała Onyśków pod Nr. k. 15 subr. 212 i 213 w Nastasowie na pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyższą na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 900 złr.
Wadyum 90 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Mikulińce dnia 8 marca 1880.

(4594 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 2556. W dniach 2 sierpnia, 3 września i 4 października 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 47 subrep. 57 w Dubie położonej dłużnika Wasyla i Michała Dubeńskich własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 140 zł. 64 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 zł. jest ceną wywołania,

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.
Rożniatów 24 czerwca 1880.

(4612 3—3) **Edykt.**

L. 5278. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia przez Stanisławowską kasy oszczędności przeciw Albinie Huzarowej wywalczonej sumy 444 złr. 96 ct. w. a. z pn. pomusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 11¾ w Stanisławowie położonej, do p. Albiny Huzar należącej, w tutejszym sądzie w dniu 19 lipca 1880 o godzinie 10tej z rana się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 2229 złr. 65 ct. w. a.

Wadyum zaś wynosi kwotę 223 złr. w. a. bądź w gotówce bądź w notowanych na kursie publicznych papierach wartościowych po kursie tychże ogłoszonym w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej Gazety Lwowskiej.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i ekstrakt tabularny w tusądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

O czem się strony i wierzyciele hipotecznych niemniej wszystkich wierzycieli, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu albo wcale nie, albo za późno doręczoną została, lub którzyby dopiero po 28 listopada 1879 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adwokata dra Bardacha z zastępstwem p. adwokata Dwernickiego zawiadamia.

Stanisławów 8 maja 1880.

(4503 3—3) **Edykt.**

L. 16515. Dnia 5 sierpnia 1880 i dnia 9 września 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 80 w Kalinowie położonej w nowej księdze gruntowej dla gminy Kalinowa zaprowadzonej wykazem hipotecznym l. 48 objętej Jana Gross własnej w sprawie Jakóba Trichtera przeciw Józefowi Gross pto 40 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi połowę ceny szacunkowej 817 zł. 50 ct. w. a.
Wadyum 81 zł. 75 ct.

Przy powyższych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Wrazie gdyby połowa realności tej przy powyższych dwóch terminach nie została sprzedaną ustanawia się celem ułożenia ułatwiających warunków i rozpisania jednego terminu licytacyjnego na którym połowa realności powyższej także niżej ceny sprzedaną zostanie termin na dzień 14 października 1880 o godzinie 10 rano, na który wszyscy wierzyciele hipoteczni z tem jawić się mają, że niejawiący się do większości głosów jawiących się zaliczeni będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.
Sambor dnia 2 czerwca 1880.

(4530 3—3) **Obwieszczenie**

L. 4476. W dniach 17go września, 20 października i 26 listopada 1880, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. 3, 54/37 w Ropechowie położonej dłużnika Fedka Poruczyńskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 157 zł. 67 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie,

Cena szacunkowa 840 zł.
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Bóbrka dnia 16 czerwca 1880.

(4514 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2045 C. k. sąd powiatowy w Wieliczce niniejszem podaje do wiadomości, że w tutejszym sądzie, na zaspokojenie pretensyi p. Jana Götza w sumie 2000 zł. w. a odbędzie się w trzech terminach, to jest dnia 5 sierpnia, dnia 2 września i dnia 7 października 1880 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczna egzekucyjna licytacya trzech realności; a mianowicie:

a. Realności pod Nr. 98/54 w Lednicy górnej położonej, oszacowanej na 3070 zł.

b. Realności pod Nr. 4 w Lednicy dolnej położonej oszacowanej na 5177 zł.

c. Realności pod Nr. 101 na Podolińcu w Wieliczce położonej oszacowanej na 5438 zł.

Cena wywołania jest wyżej podana wartość szacunkowa.

Wadyum w gotówce co do realności pod a. 307 zł., pod b. 518 zł. i pod c. 546 zł. w. a.

Bliższe warunki, wyciągi hipoteczne i akt oszacowania, w sądzie przed i w czasie licytacyi przejrzeć wolno.

C. k. sąd powiatowy.
Wieliczka dnia 21 maja 1880.

(4531 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7923/79 4540/80. W dniach 23 września, 22 października i 30 listopada 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności tabularnej pod nr. konsk. 8 w Rehfeldzie położonej, dłużnika Jana Scheiba własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 366 zł. 4 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 1360 zł.
Wadyum wynosi 10%.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Bóbrka dnia 17 czerwca 1880.

(4654 3—3) L. 32304.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia jednej posady sługi przy c. k. szkole sztuk pięknych w Krakowie rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 25 sierpnia 1880.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca w kwocie trzystu (300) zł. w. a. i dodatek aktywalny rocznych siedmdziesiąt pięć (75) zł. w. a. tudzież wolne pomieszkanie.

Do obowiązków tej posady należy oprócz zwykłych robót stróżów domowych, obsłużenie uczniów przy artystycznej pracy jak i utrzymanie w odpowiednim stanie inwentarza szkoły.

Ubiegający się o tę posadę winni udowodnić znajomość języka polskiego w słowie i piśmie tudzież uzdolnienie fizyczne i zręczność potrzebną do pełnienia wskazanych obowiązków, i wnieść podania zaopatrzone w dokumenta wykazujące wiek, stan i dotychczasowe zatrudnienie w powyższym terminie do dyrekcyi c. k. szkoły sztuk pięknych w Krakowie a to w razie zostawania w służbie publicznej za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. Nr. 60) będą przy obsadzeniu tej posady uwzględnieni przedewszystkiem wysłużeni podoficerowie c. k. armii, zaopatrzeni certyfikatem uprawnienia, a dopiero w braku tychże mogliby być ewentualnie uwzględnieni kompetenci stanu cywilnego. Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 30 czerwca 1880.

(4623 3—3) L. 18331.

Sprostowanie edyktu.

C. k. Sąd powiatowy m. d. S. I we Lwowie ogłasza odnośnie do poprzedniego edyktu z dnia 2 czerwca l. 18331 iz sprzedaż, różnych sum dla Felicyi Kwiatkowskiej intabulowanych zarządzona na rzecz Towarzystwa zaliczkowego lwowskiego; odbędzie się nie w dniach poprzednio ogłoszonych, lecz w dniach 2 sierpnia i 16 sierpnia 1880 w czasie i miejscu jak poprzednio.

Lwów 3 lipca 1880.

(4616 3—3) L. 1647.

Edykt licytacyjny.

C. k. Sąd powiatowy w Janowie odbędzie przymusową licytacyę realności w Janowie pod liczbą konskr. 31 leżącej według dawnej księgi Dom. 1 pag. 120 i i 121 n. 3. haer. a wykazu hipot. 15 karta B. poz 1 Schmerla Ecka własnej, w celu ściągnienia sum 56 zł. 70 ct., 56 zł. 70 ct. i 44 zł. 67 ct z pn. dłużnych do c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w terminach 4 sierpnia, 9 września i 14 października 1880, każdym razem o 10 godzinie przed południem.

Cenę wywołania stanowi suma 2312 zł.
Wadyum 232 zł.

Dla ułożenia ułatwiających warunków zostaje termin na 14 października 1880 o 3 godzinie popołudniu wyznaczony, dla wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego B. t. j. po dniu 18 lutego 1880 prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali, jak również i tych, którymby uchwała sądowa sprzedaż onejże dozwalająca albo która z następnych uchwał z jakiego bądź powodu w czas przed terminem lub wcale doręczona nie była, został Majer Blatt w Janowie kuratorem ustanowiony.

Z c. k. sądu powiatowego
Janów dnia 30 kwietnia 1880.

(4627 3—3) **Edykt.**

L. 8020. Sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszem, że w depozycie sądowym następujące z kradzieży pochodzące rzeczy i gotowe pieniądze niewiadomych właścicieli się znajdują, jako to:

1) Do l. 8020/79 duże kapy kościelne.
2) „ „ 5428/76 szpilka złota do bukietów znaczona literami M. H. S.
3) Do l. 7086/79 i 3137/80 oddebrane od Bazylego Jurkiewicza w kwietniu 1879 2 pary butów nowych chłopskich, 2 koce szare w czerwone pasy, 1 pugilares, 2 złote pierścienie i 1 srebrny pierścień;
4) Do l. 10395/79 z skradzione 14 lipca 1879 w Nawaryi 2 opońce, jedna jasno popielata z kapiszonem, niebieskim kołnierzem i takiemi wypustkami, nieco przenoszona, druga ciemniejsza popielata z takiemi wypustkami jak poprzednia, całkiem nowa;
5) Do l. 13802/79 szklanke, 1 flaszka z winem i 2 flaszki w których się trochę wina znajduje.
6) Do l. 14837/79 metalowa taca owalna z 2 figurami niosącemi winogrona na dnie i 4 figurami t. j. z orłem, jeleniem, lwem i baranem na kresach (imitacya antyku) odebrana na wiosnę r. 1878 od osoby o oszustwo posądzonej.

Wzywa się przeto niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego obwieszczenia tego edyktu w dzienniku „Gazety Lwowskiej“ licząc, swoje prawa własności sądowi udzielili, w razie przeciwnym bowiem, przedmioty jako przepadłości traktowane będą.

Lwów dnia 30 czerwca 1880.

(4635 2—3) **Edykt.**

L. 7048. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych;

Radła, Więckowice w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;

Rozbórz, Mikulice w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Czernichów z miejscowościami Bór i Ratanice, Kłokoczyn z miejscowościami Kępa i Pasieka w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Wójtowa i Kółkowka w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Niedomice zmiejscowością Głów w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Opacionka, Wola brzostecka w okręgu sądu powiatowego w Brzostku;

Wyłów zmiejscowością Kądziołki w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Oleśno, Kozubów z miejscowością Oleśnica Swarzów w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie;

Jastrzębia w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi;

Droginia, Brzączowice w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach;

Kasinka, Jaworzna w okręgu sądu powiatowego w Limanowej;

Podole z miejscowością Górowa, Bujne Bartkowa z miejscowością Posadowa w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

Sokolniki z miejscowością Orliska i Zabrnie, Zupawa z miejscowościami Jeziorko Furmany, Poręby furmańskie i Grębów szlachecki, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Jamnica w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Cholewiana Góra w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Osiek w okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Mogilany w okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Wola rusinowska z miejscowością Jeziorko, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;

Brzeziny w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Potakówka w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Załuczne w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Albigowa w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Kąclowa w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

położonych, otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 31 grudnia 1878 l. 17.560 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 31 marca 1880 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w terminie do dnia 15 lutego 1881 włącznie, w sądzie powiatowym w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 24 czerwca 1880.

(4649 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3312. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 250 złr. a. w. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 26 lipca, 16 sierpnia i 16 września 1880 każdym razem o 10 godzinie przed połud. przedsięweźmie sprzedaż realności dłużnika Aftanasa Warianki w Lipowcu pod l. k. 44 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1075 złr. zaś wadyum 10 prc. takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rymanów 4 czerwca 1880.

(4650 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3315. C. k. sąd powiatowy Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 150 zł. adw. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 26 lipca, 16 sierpnia i 23 września 1880 każdym razem o 10 godzinie przed połud. przedsięwezmie sprzedaż realności dłużników Jana i Maryi Niziołek i Antoniego Ochęduszko w Jaśliskach pod l. k. 92/rep. 59. położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1250 zł. zaś wadyum 10 prc. takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów 5 czewca 1880

(4653 2—3) **Edykt.**

L. 1861. C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu wiadomo czyni, iż w celu ściągnienia kwoty 80 zł. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż połowy ogrodu, i jednego morga pola z realności pod l. k. 16 w Hrycowcach należącego do Karola Głowińskiego ciała tabularnego niestanowiącego, na rzecz Markussa Hellera, wyznaczając w tym celu 3 termina, mianowicie na 12 lipca, 12 sierpnia i 22 września 1880, każdym razem o godzinie 10tej rano w tusądowem zabudowaniu.

Na 1 i 2 terminie sprzedać się mające nieruchomości tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena szacunkowa wynosi 180 zł.

Zakład 10 prc.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież reszta warunków licytacyjnych przejrzaną być może w tusądowej registraturze.

Zbaraż dnia 19 maja 1880.

(4657 2—3) **Edikt.**

Zl. 38. Am 16 Juli, am 16 August u. am 16 September 1880 jedesmal um 0 Uhr früh wird hiergerichts die exekutive öffentliche Veräußerung der in Tyśmienica sub CN. 185 Tłumaczer Vorstadt gelegenen keinen Tabularkörper bildenden auf 380 Gulden ö. W. abgeschätzten, und den Solidarschuldner Stefan Stefinki und Warwara Stefinka gehörigen Realität, und der dazu gehörigen Grundparzelle „Bohorodecka góra" genannt, zur Hereinbringung der dem Rafael Pollak gebührenden Forderung pr. 180 fl. ö. W. s. N. G. abgehalten.

Das Vadium beträgt 38 fl. ö. W., und amdritten Termine wird diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

Die übrigen Lizitationsbedingnisse könen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, hiegegen die Steuerrückstände durch das k. k. Steueramt in Tłumacz bekannt gemacht werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienica 25 April 1880.

(4150 2—3) **Edikt.**

Zl. 3205. Das k. k. Kreisgericht in Stanisławów macht hiemit den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Julian Borowski und Michael Maget bekannt, daß Abraham Weidenfeld gegen sie mittelst Eingabe p. Zl. 3205/1880 das Anbringen und Ausfolgung des im hiergerichtlichen Depositenamte erliegenden Vadiums von 238 fl. 16 kr. vom Verkaufe der Hälfte der Marcus Weidenfeld'schen Realität sub Nr. 212 1/4 in Stanislau gestellt hat, daß zur Entgegennahme ihrer Äußerung unter der Strenge der stilschweigenden Einwilligung die Tagfahrt für den 2ten September 1880 4 Uhr N. M. in Bureau III bestimmt und daß zu ihrem Curator Adw. Dr. Rosenberg ernannt wurde.

Stanislau 8ten Mai 1880.

(4082 2—3) **Edikt.**

Zl. 22648. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte, wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung des Ludwig und der Anna Epstein per. 100 fl. ö. W. s. N. G. die exekutive öffentliche Feilbiethung des den Schuldnern Josef und Leo Margosches laut Dom 84 pag. 46 n. 15 haer. eigenthümlich gehörigen 1/10 Theiles der Realität sub Nr. 196 3/4 in Lemberg am 9ten August und 9ten September 1880 jedesmal um 10 Uhr V. M. hiergerichts stadtfinden wird, bei welchen Terminen jedoch obige Hypothek nur über den Schätzungs und zugleich Aufsrufspreis per 141 fl. 52 1/2 kr. ö W. oder um denselben veräußert werden wird; weiters das jeder Kauflnstige als Vadium den Betrag per 14 fl. 16 kr ö. W. zu erlegen habe, und daß die weiteren Lizitationsbedingungen sammt dem betreffenden Schätzungsakte und Grundbuchsextrakte in der h. g. Registratur eingesehen werden können, endlich aber, daß zur eventuellen Feststellung erleichternder Verkaufs Bedingungen h. g. der Termin auf den 9 ten September 1880 Nachmittags 4 Uhr bestimmt wurde, wie auch daß für die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger Jsrael Bernstein, Golde Margosches u. Hirsch Langner, dann für alle diejenigen, welche etwas erst nach dem 11 ten Mai 1880 als dem Ausstellungsdatum des dieser Lizitation zur Grundlage dienenden Grundbuchsauszuges ein bücherliches Recht auf die zu veräußernde Hypothek erwerben würden, oder welchen einer der in Sachen ergehenden Bescheide, aus was immer für einem Grunde nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, der Adwokat Dr. Feiles mit Substituirung des Adwokaten Dr Reich zum Kurator bestellt wurden.

Lemberg am 29en Mai 1880.

(4667 2—3) **Edykt.**

L. 4744. C. k. sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 16 lipca, 20 serpnia i 24 września 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności w Kutach pod l. k. 1675 położonej, ciała tabularnego nietworzącej do Mikołaja i Apolonii Babinków należącej, na zaspokojenie pretensyi Eizyka Kamil w kwocie 72 zł. 32 ct. w. a. z pn. a to przy 1 i 2 terminie tylko za cenę szacunkową 150 zł. lub wyżej przy trzecim zaś terminie i niżej tejże za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum będzie 10% ceny szacunkowej.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuty 5 grudnia 1879.

(4642 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3861. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 16 lipca i w dniu 16 sierpnia o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Samuela Weicha w ilości 1200 zł. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod l. 319 w Białej położonej wedle księgi głównej tom II. fol. 450 n. 7 on. do Augusta Geyera należącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2133 zł. 88 ct., poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 220 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Eisenberg.

C. k. sąd powiatowy.

Biała 31 maja 1880.

(4640 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3376. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 16 lipca i w dniu 16 sierpnia 1880 o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Maksa Grossa w ilości 180 zł. przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. 79 w Bestwinie w powiecie Bialskim położonej wedle ks. głów. gminy Bestwiny l. w. 79 do Róży Fischerowej 2 ślu. Gutmanowej należącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 339 zł. 50 ct, poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 34 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Jan Rozner.

C. k. sąd powiatowy

Biała dnia 31 maja 1880.

(4643 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2232. Dnia 14 lipca, 19 sierpnia i 22 września 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 44 w Orzechówce, ciała tabularnego niestanowiącej Wojciecha Cwynara własnej w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego o 250 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 450 zł..

Wadyum 45 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów 13 maja 1880.

(4651 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3483. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że przedsięweźmie przymusową sprzedaż połowy realności w Rymanowie pod lk. 133 położonej dłużnika Izaaka Barta, jak Dom Tom. IV. pag. 528, 529, 530 poz. 505 własnej, celem ściągnienia na rzecz Józefa Dakiela dłużnej kwoty 360 zł. w. a. z pn. w dniach 12 lipca, 9 sierpnia i 13 września 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu tusądowem

Cena szacunkowa realności tej wynosi 39 zł. w. a. zakład zaś 10% takowej.

Resztę warunków tudzież wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów dnia 2 czerwca 1880.

(4641 2—3) **Edykt.**

L. 3139. C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, iż celem ściągnienia od Pawła Stwory resztującej sumy wekslowej Maurycego Feliksa w kwocie 268 zł. z pn. przedzięweźmie w sądzie przymusową sprzedaż realności l. k. 121 w Międzybrodziu Lipnickiem położonej, dnia 31 lipca, 31 sierpnia i dnia 30 września 1880, każdym razem o godzinie 10tej przed południem

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1863 zł. 42 ct.

Wadyum 190 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w sądzie, zaś wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Białej.

O tem zawiadamia się Maurycego Feliksa, Pawła Stworę, c. k. uprzyw. zakład kredytowy włościański we Lwowie, Bialańskie towarzystwo zaliczkowe, Henryka Borgera w Białej, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy w Białej, i niewiadomych wierzycieli, którzyby po dniu 8 marca b. r. prawa hipoteczne uzyskali, lub którymby niniejsza rezolucya za późno lub wcale doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora ad actum p. dr. B. Ichhejsera adwokata w Białej i przez edykt.

C. k. sąd powiatowy.

Biała dnia 6 czerwca 1880.

(4655 2—3) **Edykt.**

L. 1071. W dniach 13 sierpnia, 13go września i 15 października 1880, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya oddzielnej połowy realności Jakóba Tobiasza własnej, pod Nk. 93 w Busku na Lipibokach w powiecie Kamioneckim położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 10 zł. w. a. z pn. na rzecz Piotra Pernalskiego.

Cena wywołania 43 zł. 50 ct. w. a.

Wadyum 10 proc.

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Akt opisania, oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć lub w odpisie podnieść w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Busk dnia 16 marca 1880.

(4648 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3505 C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 173 zł. w. a. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 16 sierpnia, 6 września i 18 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięweźmie sprzedaż realności dłużnika Onufrego Hrycuty w Daliowie pod l. k. 62/20 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1200 zł., zaś wadyum 10% takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów dnia 12 czerwca 1880.

(4624 2—3) **Edykt.**

L. 27472. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadome czyni, że Max Kohn podał tutaj prośbę w dniu 15 czerwca 1880 do l. 27472 o wykreślenie prenotacyi praw Mikołaja Jaworskiego z kontraktu dto 1 grudnia 1859 wynikających w stanie biernym 1/3 części sum 420 zł., 210 zł., 420 zł., 900 zł., 400 zł., 400 zł., 327 zł., 300 zł., 37 zł. 24 ct. w. a. dla Maxa Kohn na dobrach Ostrów intabulowanych, uchwałą do l. 21553/863 dozwolonej, instr. 1023 pag. 30 n. 1 on, i instr. 988 pag. 173 n. 1 on. pag. 208 n. 1 on i pag. 209 n. 1 on. uskutecznionej, w razie niewykazania, że takowa jest usprawiedliwioną, lub że w usprawiedliwieniu znajduje się, wskutek czego niewiadomemu z miejsca pobytu Mikołajowi Jaworskiemu ustanowiono kuratora w osobie tutejszego adwokata dra Nurkowskiego ze sub tytucyą adw. dra Skowrońskiego i wyznaczono termin na dzień 3 sierpnia 1880 o godzinie 11 przed południem w tutejszym sądzie w celu wykazania, iż albo skarga względem usprawiedliwienia tej prenotacyi w należytym czasie wniesioną została, albo termin do tego zawsze jeszcze otwartym stoi.

Wzywa się zatem Mikołaja Jaworskiego aby na wykazanym terminie stanął, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 26 czerwca 1880.

(4669 2—3) **Edykt.**

L. 1628. C. k. sąd powiatowy w Założcach ogłasza, że w sprawie c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie przeciw Baruchowi Markusowi dw. im. Ostrowerowi o zwrot reszty pożyczki w sumach 113 zł. 40 ct. 113 zł. 40 ct. i 1198 zł. 9 ct. a. w. z pn. w dniach 6 sierpnia i 3 września 1880 każdym razem o 9 przed południem w zabudowaniu sądowem odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej pod l. 325/390 w Założcach za lub wyżej ceny wywołania która wynosi 4000 zł.

Wadyum 400 złr. gotówką lub papierami wartościowemi złożyć się mające.

Gdyby realność ta w powyższych terminach sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 29 października 1880 o godzinie 10 przed południem z tem, że niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Bliższe warunki sprzedaży i wyciąg hipoteczny w sądzie przejrzeć można.

O czem się strony, wierzycieli hipotecznych, tudzież wszystkich tych wierzycieli którzyby po dniu 24 sierpnia 1879 prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali, lub którymby uchwała sprzedaż onejże dozwalająca doręczoną nie była, do rąk kuratora p. Juliana Karabińskiego w Założcach zawiadamia.

Założce 30 kwietnia 1880.

(4434 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 11161. Wskutek umowy z radą zawiadowczą austryacko-węgierskiego Lloyda zawartej, mogą być od dnia 1 lipca b. r. zacząwszy posyłki statkami parowemi Lloyda przewozić się mające do następujących portów greckich jako to: Pirej, Syra, Korfu, Paxo, Mawra, Argostoli, Zante, Patras, Kalamata i Cerigo wysyłane.

Co się niniejszem z tem dołożeniem powszechnie ogłasza, że o taksach i warunkach przesyłki powziąć można wiadomość z równocześnie wydanej i we wszystkich urzędach pocztowych do przejrzenia dla publiczności przygotowanej taryfy „Grecya."

Z c. k. kraj. Dyrekcyi poczt
we Lwowie dnia 17 czerwca 1880.

Kundmachung.

In folge eines mit dem Verwaltungsrathe des österreichisch-ungarischen Lloyd getroffenen Uibereinkommens könne vom 1 Juli dis Js ab die durch die Dampfschiffe des Lloyd zu befördernden Fahrpostsendungen nach den folgenden Hafenorten Griechenlands nämlich nach: Pyräus (Athen) Syra, Corfu, Paxo, Sta Maura, Argostoli, Zante, Patras, Calamata und Cerigo entweder enfrankirt oder bis zum Bestimmungsorte frankirt obgesendet werden.

Was hiemit mit dem Beifügen zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die Taxen und Versenduugsbedingungen aus dem gleichzeitig herausgegebenen und beim jedem k. k. Postamte zur Einsicht des Publicums aufliegenden Fahrposttarife „Griechenland" entnommen werden können.

K. k. Post-Direktiou
Lemberg am 17 Juni 1880.

(4574 1—3) **Edykt.**

L. 2412. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy resztującej 424 zł. 66 ct. z pn. przez c. k. uprzyw. galic. akc. bank hipoteczny przeciw Franciszkowi Bednarskiemu, Barbarze Bednarskiej i z życia i pobytu niewiadomemu Janowi Kosmatemu wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 5 sierpnia i 9 września 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników pod l. 149 w Siemianówce w starostwie Lwowskiem położonej, ciało tabularne stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta 1000 zł.

Zakład wynosi 100 zł.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nieuzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 9 września 1880 o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być niemogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 1 marca 1880 uzyskali ustanawia się p. Filipa Simona z Szczerca kuratorem.

Dla Jana Kosmatego jako z życia i pobytu niewiadomego a w razie jego śmierci dla tegoż niewiadomych spadkobierców ustanawia się Józefa Balickiego naczelnika gminy w Siemianówce kuratorem i wzywa się Jana Kosmatego by albo sam w sądzie się zgłosił albo innego zastępcę sobie wybrał inaczej za skutki sam odpowiedać będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 27 kwietnia 1880.

(4518 1—3) **Edykt.**

L. 3762. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie rozpisuje na prośbę c. k. uprzyw. galic. banku hipotecznego w celu zaspokojenia resztującego kapitału w sumie 1570 zł. 95 ct. w. a. z procentem 7% od dnia 2 września 1879 i kosztami za niniejsze podanie w kwocie 15 zł. 97 ct. w. a. przyznanemi, przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 43/42 w Złoczowie położonej wedle ks. wł. XVI. str. 529 n. 14 wł. tudzież str. 530 n. 17 wł. do Abrahama i Chaima Wolfa dw. im. Schwadronów należącej w dwóch terminach, a to 24 sierpnia 1880 i 5 października 1880 zawsze o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie odbyć się mającą.

Przedmiotem licytacyi jest realność pod l. 43|42 w Złoczowie położona, Abrahama Schwadrona i Chaima Wolfa dw. im. Schwadrona własna, tak jak takowa w tabuli miejskiej jest zapisaną i jak takową ci właściciele posiadają i posiadać mają prawo bez wszelkiej ewikcyi za wartość.

Licytacya odbędzie się w powyższych dwóch terminach, w których realność ta niżej ceny wywołania sprzedaną nie będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 6000 zł. w. a.

Każdy z licytantów winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi zakład 10 pr. ceny wywołania, t. j. sumę 600 zł. w. a., bądź w gotówce, bądź w książeczkach kasy oszczędności, w galic. obligacyach indemnizacyjnych, lub długu państwa albo w galic. listach zastawnych czyli hipotecznych lub też uprzyw. austryacko węgierskiego banku, o ile takowe wedle ustaw do lokacyi funduszów pupilarnych użyte być mogą, a to wedle kursu z dnia licytacyę poprzedzającego w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną.

Złożony zakład nabywcy zastępuje miejsce zadatku a w gotówce złożony w cenę kupna będzie wliczony, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwrócony.

Gdyby ta realność w powyższych dwóch terminach przynajmniej za cenę wywołania sprzedaną nie została, w celu ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 6 października 1880 o godzinie 10 rano z tym dodatkiem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni uważani będą jako przystępujący do większości głosów wierzycieli stawających.

Wykaz hipotecznej tej realności w tusądowej registraturze można przejrżeć lub odpisać.

O rozpisaniu tej przymusowej sprzedaży zawiadamia się strony sporujące, tudzież wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych Mojżesza Goldberga i Chayżesza Lothringera i niewiadomych spadpobierców Chaji Szpikulitzer, jako też wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 6 grudnia 1877 do tabuli miejskiej weszli, lub którymby niniejsza uchwała licytacyę rozpisująca, lub jaka dalsza w tej sprawie, albo wcale nie, albo wcześnie przed terminem nie mogła być doręczoną przez ustanowionego w osobie adw. Wesołowskiego z zastępstwem adw. Billeta kuratora i przez edykta.

Złoczów 12 czerwca 1880.

(4550 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 13119. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu uwiadamia, że na zaspokojenie sumy 70 zł. 2 ct. i 139 zł. 90 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. kons. 488 w Kałuszu położonej, dłużnika Edwarda i Anny Hofbauer własnej- w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 6 sierpnia, 10 września i 11 października 1880 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przetsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Kałusz dnia 10 lutego 1880.

(4677 1—3) L. 5146.

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy w Brodach dozwolił przymusową publiczną sprzedaż 3/4 części realności pod l. tab. 334 w Brodach położonej Rebeki Horowitz własnej, na rzecz Chaima Leiby Horowitza pto 3000 zł. z pn. w trzech terminach mianowicie 22 lipca, 19 sierpnia i 23 września 1880, każdym razem o 10 godzinie rano w budynku sądowym, biuro 4.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 9600 zł. w. a.

Wadyum 960 zł.

W razie niesprzedania wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 14 października 1880 godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Wierzycielom po dniu 3go maja 1880 do hipoteki wchodzącym lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze nie mogły być doręczone, ustanawia się kuratorem ad actum tutejszego adwokata Dra Wilhelma Ornsteina.

Brody, 31 maja 1880.

(4684 1—3) **Edykt.**

L. 4399. C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, iż uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 29 maja 1880 l. 7032 Wawrzyniec Trojan z Krzywy za marnotrawcę uznany i jemu kuratorem Wawrzyniec Gołdek z Krzywy ustanowiony został.

Ropczyce dnia 17 czerwca 1880.

(4529 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7917. 4474. W dniach 17 września, 20 października, 24 listopada 1880, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności tabularnej pod l. k. 13 w Wołoszczyźnie położonej dłużnika Fedko Tymoszenko własnej, w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 233 zł. 76 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 800 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Bóbrka dnia 16 czerwca 1880.

(4598 1—3) **Edykt.**

L. 10257. Złoczowski c. k. sąd obwodowy rozpisuje celem zaspokojenia należnych niemieckiemu bankowi hipotecznemu w Meiningen sum 700 i 19366 $^{4}/_{100}$ talarów prus. court. z pn. przymusową publiczną sprzedaż dóbr Podszumlańce w powiecie sądowym Bursztyńskim położonych wedle Dom. 331 pag. 310, 311 & 316, n. 16, 17 & 21 haer. masy spadkowej Adama Gostyńskiego własnych w dwóch terminach w Złoczowie w w zabudowaniu sądowem na dole pod Nr. 30 na dniu 23 sierpnia i 23 września 1880 zawsze o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie odbyć się mających.

Główne warunki licytacyi są:

Cenę wywołania stanowi kwota 33849 złr. 3 ct. w. a.

W powyższych dwóch terminach dobra te nie będą sprzedane niżej ceny wywołania.

Wadyum wynosi 3385 złr. w. a. i składane być ma bądź w gotowiźnie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w galic. obligacyach indemnizacyjnych, lub w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego lub c. k. uprzyw. austr. węgierskiego banku według ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzane być mogą w registraturze tego sądu.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się strony sporujące tudzież wiadomych wierzycieli hipotecznych bezpośrednio zaś wierzycieli, którzyby po dniu 21 października 1879 do tabuli tych dóbr weszli lub którymby uchwała licytacyjna lub jaka dalsza w tej sprawie wyjść mająca z jakiegobądź powodu albo wcześnie albo wcale nie mogła być doręczoną, do rąk ustanowionego kuratora adw. Dr. Brauna ze zastępstwem adw. Dr. Mijakowskiego i przez edykt niniejszy.

Złoczów 19 czerwca 1880.

(4551 1—3) **Edykt.**

L. 12824. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu uwiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności włościańskiego banku w kwocie 137 zł. 27 ct. a. w. odbędzie się w tutejszosądowym zabudowaniu w dniach 2 sierpnia, 2 września i 30 września 1880 egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 4 w Uhrynowie starym Oleny i Petra Prokopowych własnej.

Cenę wywołania stanowi suma 300 zł.

Zakład wynosi 30 zł. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w archiwum.

C. k. sąd powiatowy.
Kałusz dnia 31 grudnia 1879.

(4553 1—3) **Edykt.**

L. 71. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Ettli Krakauerowej w kwocie 250 złr. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod Nr. 191/215 w Sędziszowie położonej według Dom. I pag. 322 n. 1 haer. własnością spadkobierców po Eliaszu i Niche Senftach będącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach dnia 18 sierpnia, 22 września i 27 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 1000 złr. w. a. poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wysokości 100 zł. w. a.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

C. k. sąd powiatowy.
Ropczyce 30 maja 1880.

(4645 1—3) **Edykt.**

L. 4444. Simen Czereszniuk recte Koryluk z Tyszkowiec uznany został marnotrawcą.

Kurator tegoż Mikołaj Batyński.

Z c. k. sądu powiatowego.
Horodenka 10 czerwca 1880.

(4681 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 57. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 16 sierpnia, 24 września i 22 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 14 w Koniuchach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Ignacego Dudziny własnej celem wydobycia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 100 zł.

Cena wywołania 600 złr.

Zakład 60.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice dnia 24 marca 1880.

(4685 1—3) **Edykt.**

L. 829. W dniach 28 lipca, 25 sierpnia i 6 października 1880 o 10tej godzinie rano zostanie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 81 w Mokszyszowie położonej, Katarzyny Wolakowej własnej w tutejszym c. k. Sądzie przeprowadzoną na rzecz Mortka Joela Schüsslla.

Cena szacunkowa wynosi 80 zł.

Wadyum 8 zł.

Tarnobrzeg 6 marca 1880.

(4678 1—3) **Edykt.**

L. 1650. C. k. Sąd powiatowy przedsięweźmie celem zaspokojenia pretensyi Salamona Finka 390 zł. a. w. z pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż realności l. k. 36 w Grybowie ciała tabularnego niestanowiącej dłużników Schachny i Estery małżonków Gottlobów własnej, w trzech terminach jako to: dnia 5 sierpnia, dnia 2 września i dnia 14 października 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym.

Cena wywołania 838 zł. 70 ct. a. w.

Wadyum 84 zł. a. w.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie lub w urzędzie gminnym.

Grybów 20 kwietnia 1880.

(4679 1—3) **Edykt.**

L. 13118. C. k. Sąd pow. w Kałuszu zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności rustykalnego banku w kwocie 150 zł. a. w. odbędzie się w tutejszosądowym zabudowaniu w dniach: 16go lipca, 17 sierpnia i 17 września 1880, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 485 w Kałuszu położonej, Dawida i Sary Honig własnej.

Cenę wywołania stanowi suma 250 zł. austr. wal.

Zakład wynosi 25 zł. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w archiwum.

C. k. Sąd powiatowy
Kałusz dnia 31 grudnia 1879.

(4680) **Edykt.**

L. 4478. Dochodzenia miejscowe w celu założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Hruszów rozpoczną się dnia 12 lipca 1880.

Wszystkim interesowanym w zbadaniu stanu posiadania wolno się zgłosić, i co za potrzebne uznają przytoczyć.

C. k. Sąd powiatowy
w Medenicach 1 lipca 1880.

(4674) **Edykt.**

L. 6461. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma Dawida Wolfa dla handlu szczeciną i skórami w Kołomyi wciągniętą została.

Właścicielem tej firmy jest Dawid Wolf, także Alter Rath zwany w Kołomyi mieszkający.

Kołomyja dnia 24 czerwca 1880.

(4675) **Edykt.**

L. 237. C. k. Komisya hipoteczna dla powiatu Sniatyńskiego czyni wiadomo, że dochodzenia miejscowe w gminie katastralnej „Lubkowce" dnia 7go lipca b. r. rozpocznie.

Interesowani zgłoszą się tamże.

Kołomyja 28 czerwca 1880.

Doniesienia prywatne.

(4688 1—3) L. 316.

Obwieszczenie.

W celu wydzierżawienia gminie miasta Mikołajowa przysługującego prawa propinacyi od wódki i innych spirytusowych napojów, jako też i piwa na czas od 1go stycznia 1881 do ostatniego grudnia 1883, odbędzie się w magistracie tutejszym dnia 22 lipca 1880 r. pierwsza, a w razie niepomyślnego skutku dnia 29 lipca 1880 druga i 5go sierpnia 1880 r. trzecia licytacya. zawsze od godziny 9 rano do 5 popołudniu.

Cenę wywołania stanowi czynsz dzierżawny w ostatnich latach dzierżawy pobierany w kwocie 6.800 złr. w. a, od której każdy przystępujący do licytacyi winien będzie złożyć 10% jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej.

Bliższe warunki zostaną zawsze w godzinach urzędowych na żądanie do przejrzenia okazane.

Mikołajów dnia 28 czerwca 1880.

Nie powierzchowna tylko sumienne i **radykalnie** przeprowadzona kuracya **chorób sifilitycznych**, jest jedyną rękojmią usunięcia najsmutniejszych następstw w przyszłości. **Takową** zapewnia na podstawie ścisłych badań i licznych doświadczeń swej piętnastoletniej praktyki **Specyalista do chorób sifilitycznych** i skórnych, prkt. lekarz medycyny, chirurgii i akuszeryi

J. KURPIEL

mieszkający przy ulicy Sobieskiego (nowa) licz. 12 pierwsze piętro, drzwi nr. 16. Ordynuje od 9tej do 1szej przed. od 2giej do 5tej po południu.

Rany, wrzody, wyrzuty skórne wszelkiego rodzaju, zakaźne i kataralne upławy u mężczyzn i kobiet, strykktury, zgubne skutki **samogwałtu**, jak osłabienia nerwowe, **impotencye**, nasieniotoki, inklinacye do suchot i t. d., tudzież bladaczkę i niektóre wypadki niepłodności — leczy bez **bolu** gruntownie i pod zaręczeniem najściślejszej **dyskrecyi**. Zamiejscowym udziela rady listownie i wysyła na żądanie lekarstwa w dyskrecyonalny sposób. (4562 2—?)

Naturalne

WODY

mineralne

krajowe i zagraniczne

pod gwarancyą świeżości i prawdziwości, poleca handel

St. Markiewicza

We Lwowie, w Rynku l. 42. (2826 12—?)

OGŁOSZENIE.

Znany we Lwowie od 45 lat istniejący 2383 24—?

Główny skład fortepianów

pianin, harmonium i innych instrumentów przeniosłem napowrót z ulicy Ormiańskiej do nowo zbudowanej kamienicy na **ulicy Karola Ludwika l. 7** i zaopatrzyłem takowy w świeży transport fortepianów, dierwszorzędnych fabryk tak wiedeńskich jako też i zagranicznych, które po nader umiarkowanych cenach wysprzedaję, z gwarancyą na lat 10.

JAN BALKO ul. **Karola Ludwika liczba 7.**

Zastępca woźnego

wieku 34 lat, posiadający 7mio-letnią praktykę sądową, trzeźwy, z chlubnemi świadectwami, władający językami, piszący biegle i używany do przeprowadzenia egzekucyj, poszukuje umieszczenia przy c. k. sądach lub innych urzędach.

Przyjmuje łaskawe zamówienia (4608 3—3) **Marceli Hrabin w Zaleszczykach.**

Masa

do froterowania posadzki, własnego wyrobu

i najlepsza co być może, muszę powtórnie polecać ponieważ smarowidła z nafty w Pradze i we Lwowie robią i te same własność i masie mojej przypisują, która jednak wcale ich nie posiada.

Lecz żeby ją sprzedać można, i odrabiają moją urzędownie registrowaną markę zabezpieczoną, na którą ja właśnie uważnym robię.

Krochmal

polyskujący brylantowy, własnego wyrobu

uznany jako najprzedniejszy wyrób, który bieliznie mastyczną sztywność, śnieżną białość i **połysk** nadaje i bez żadnej innej domieszki, tylko w ciepłej wodzie rozpuszczony jak zwykły krochmal się używa.

W paczkach, w której się 4 porcye znajdują, wystarczy każda porcya do krochmalenia 6 kołnierzyków, 3 szmizetów i 3 par manszetów.

Kto raz mój krochmal spróbował żadnego innego krochmalu połyskującego nie będzie używał.

O. T. WINCKLER
we Lwowie.

Proszek perski uznany jako najlepszy środek do wytępienia owadów, butelka 25 ct.

Tynktura jako najlepiej wypróbowana przeciw pluskwom i mólom. butelki 20 i 32 ct.

Prawdziwy ocet winny, biały i czerwony do potraw jako też do przyprawiania owoców litr 40 ct.

Tran Rybi prawdziwy, niesfałszowany biały, sprowadzany wprost z Norwegii polecam jako najlepszą siłę leczniczą 1 kl 1 zł. 40 ct

O. T. WINCKLER
we Lwowie. (4607? 2—6)

SZEMATYZM

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstw. Krakowskiem

na rok

1880

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi

„Gazety Lwowskiej."

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

JÓZEF PADEWSKI

we Lwowie Rynek l. 13

poleca

HERBATĘ
chińsko - rossyjską

$^1/_2$ kilo po 2, 3, 4 i 5 złr.
$^1/_2$ kilo **wysiewków** po złr. 1.20 i 1.60, jakoteż w oryginalnym pakowaniu od najsławniejszej firmy rossyjskiej

Braci K. i S. Popów w Moskwie

1 fut. po złr. 3.20, 3.60, 4 i 4.60

ALBERTY

$^1/_2$ kilo złr. 1 i 1.15.

JAMAIKA RUM

$^1/_1$ fla. 1.75, 1.40, 1.20, 1.10 i 1 zł.

Zamówienia z prowincyi zwrotną pocztą nie licząc opakowania.

(2708 24—?)

Dr. KARCZ

ulica Wałowa l. 3 we Lwowie,

leczy wszelkie choroby skórne: wyprysk, łuszcz, liszaje, pierścieniec liszaj żrący, strupień, świerzb, ospę, odrę itd. — wszelkiego rodzaju owrzodzenia żołzowe i kiłowe i ich skutki, tudzież skutki nadużycia.

Ordynuje codz. od 8—10 i 3—4.

Dla ubogich codziennie od 2 do 3 godz.

(Ewentualnie udziela rady listownie.)

Poradnik **1** złr. **20** cnt. za egzemplarz.) (4561 2—?)

Na Wystawie krajowej we Lwowie dyplomem honorowym zaszczycona i od roku 1854 istniejąca

Spółka stolarzy lwowskich

we Lwowie plac Bernardyński l. 15

poleca swój podług najnowszych i najgustowniejszych wzorów **własnemi wyrobami** obficie zaopatrzony

SKŁAD MEBLI

oraz wielki wybór **luster, materyj na meble, dywanów, chodników, firanek, karniszy i kutasów do okien,** jako też

mebli giętych i żelaznych,

po cenach znacznie zniżonych. (3989 9—12)

Wskutek dobrych zbiorów *po znacznie zniżonych cenach*

KAWA

w najwyborniejszych aromatycznych gatunkach

gruboziarnista **Ceylon** **po 1 zł. 70 ct. kilo**

wyborna **Mokka** **po 1 zł. 75 cnt. kilo**

zielona **Jawa** **po 1 zł. 50 cent. kilo**

dostarcza

w belach pocztowych po $4^3/_4$ kilo **czystej wagi z opłatą cła** i franco za pobraniem

R. Maiti

w Tryeście.

Wszystkie inne gatunki po cenach najtańszych w zapasie. (4008 9—?)

Dr. L. Rosenzweig

magister okulistyki

ul. Dominikańska l. 2.

Leczy wszelkie słabości ócz, operuje i wstawia sztuczne oczy, niemieckiego i francuskiego systemu. (4136 8—8)

Dywany

prawdziwe angielskie

z najsłynniejszej fabryki

John Grossley & Sons w Halifax

otrzymał i po najumiarkowańszych cenach poleca

MAGAZYN

J. Drexlera & Synów

przy placu Kapitulnym l. 2

we Lwowie.

(4450 2—?)

Magazyn Schayerów

we Lwowie

Niniejszem mamy zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, iż prócz wyłącznego dla **Galicyi składu komisowego**

„Perkali", „Szirtingów", „Calicot"

i t. p. wyrobów dla hurtownej i częściowej sprzedaży z c. k. uprzyw. **Fabryki Benedykta Schrolla syna** w Braunau, udało nam się obecnie pozyskać także **skład komisowy**

PŁÓCIEN, STOŁOWEJ BIELIZNY

CHUSTEK do nosa etc., **z najsłynniejszej Fabryki**

J. R. SEFTON & Comp.

w Belfast w Anglii.

Otrzymawszy przeto zastępstwo dwóch największych fabryk i składy tychże, jesteśmy w możności powyższe artykuły po **znacznie zniżonych cenach** szanownym naszym odbiorcom polecić.

Wszelkie **płótna** jak Rumburgskie, Holenderskie, Szwajcarskie, Szląskie etc. w najlepszej jakości utrzymujemy jak dotychczas na składzie w największem wyborze i sprzedajemy takowe po **stałych i bardzo niskich cenach**

uniżeni słudzy

Karol &. Julian Schayer.

(3765 11—?)

Środki na włosy

wypróbowanej dobroci, zyskały powszechne uznanie i zostały na wystawach **odszczególnione medalami zasługi,** mianowicie:

PILIPTON

włosom siwym i wypłowiałym po kilkakrotnem użyciu przywraca piękny, naturalny kolor. — **Pilipton,** nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę. Cena flakonu 1 zł. 50 ct.

WALENTIN

najsilniejsze wypadanie włosów w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe nieprzedawnione pod działaniem tego środka pokrywają się pięknym włosem.

Cały flakon 3 zł. Pół flakonu 1 zł. 60 ct.

UNIWERSALNY PŁYN przeciw łupież

Łupież jest objawem chorobliwego stanu skóry, a lekceważenie tej słabości sprowadza wypadanie i siwienie włosów. Uniwersalny płyn jest tak znakomitym środkiem, że jeden flakon wystarcza na całkowite usunięcie łupieżu i kosztuje tylko 1 zł.

Woda ateńska

używa się do zmywania głowy i włosów, odznacza się przyjemnym i długotrwałym zapachem, utrzymuje czystość skóry, włosom nadaje elastyczność, i piękny połysk. Cena 80 ct.

NIGRETINA.

Po długiem doświadczeniu udało się mi wynaleźć wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest on zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. Cena 1 zł.

BRYLANTYNA, służy do pomadowania brody, nadaje włosom miękkość i połysk, a przytem włosów nie stłuszcza. — Cena 50 ct. **Olejek taninowy,** przeciw wypadaniu włosów. — Cena 50 ct. **Pomada chinowa najprzedniejsza,** wzmacnia włosy utrwala barwę i zapobiega tworzeniu się łupieżu. Cena 80 ct. **Pomada litewska,** odznacza się bardzo przyjemnym zapachem. Cena 50 ct.

Nabyć można w aptekach: w Krakowie u P. Dylskiego; w Stanisławowie u P. Stechera; w Tarnopolu u P. Jamrugiewicza.

Pierwszy zakład

chemiczno kosmetyczny i kunsztowy

[illegible] Hnatowicza

Kraków

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.